

Adventes Vēstis

2009. gada janvāris, #01 (155)

Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA:
KĀ PASTĀVĒT
EKONOMISKAJĀ
KRĪZĒ?

LAULĪBAS
MĒRĶIS - BŪT
SVĒTĀKAM VAI
LAIMĪGĀKAM?

KRISTUS
REKLAMĒŠANA
INTERNETĀ

NOTIKUMS:
MISIJAS
DIENAS 2009

MĀCĪTĀJS JĀNIS
MUCENIEKS UN
SADRAUDZĪBAS
DRAUDZE, 12. LPP

KRĪZE EKONOMIKĀ - KRĪZE DOMĀŠANĀ? 8. LPP.

Latvijas ziņas	3
Ārzemju ziņas	7
Tēma	8
Vēsture	12
Ģimene	14
Vārds mācītājam	16
Jauniešiem	18
Bērniem	20
Citu konfesiju ziņas	22

Dievs pāri krīzei

„Tiešām, Viņš ir mans akmens kalns un mans palīgs, mans patvērums; es gan nešaubīšos!” (Ps. 62:3)

Iedrošinošs vārds, garīgais un arī cita veida atbalsts, aizlūgšanas, praktiskā kristīgā mīlestība gan pret ticības brāļiem, gan apkārtējiem cilvēkiem – esmu pārliecināta, ka tieši šīs lietas palīdzēs mums visiem diezgan grūtajā posmā katram personīgi, draudzei, sabiedrībai, valstij. „Esam nonākuši krīzē”, „Ko lai tagad dara?” – tie ir tagad visbiežāk lietotie vārdi gan publiskajā telpā, gan draugu, ģimenes lokā. Lai nedaudz varētu

orientēties informācijas, apgalvojumu jūrā, šoreiz kā žurnāla lielo tematu esam izvēlējušies tieši finanšu jautājumus, uz kuriem paskatīsimies no Dievam ticīga un uzticīga cilvēka skatupunkta.

Man personīgi īpaši tuvi pēdējā laikā kļuvuši iedrošinājuma vārdi, kuri rakstīti Psalmos. Katram mums ir savas īpaši mīlas Bībeles rakstvietas. Iedrošināsim sevi un iedrošināsim citus ar tām! Jo dzīvē bez finanšu jautājumiem (kuri, neapšaubāmi, ir ļoti svarīgi) pastāv arī personīgās attiecības – gan ar Dievu, gan ģimenē, gan ar līdzcilvēkiem. Ļoti iesaku izlasīt Valdas Reķes rakstu par ģimenes attiecībām un laulības pamatiem, kuru atradīsiet šajā žurnālā. Mēs arī turpmāk regulāri aplūkosim dažādus aktuālus ģimenes, attiecību, audzināšanas, kā arī veselības un citus jautājumus.

Tāpat jaunajā gadā vienmēr tiksiet informēti par notikumiem draudzēs visā Latvijā un pat ārpus tās. Ļoti gaidīsim jūsu, mīlie lasītāji un žurnāla draugi, idejas, ierosinājumus, viedokļus, jautājumus, protams, arī personīgus piedzīvojumus garīgajā dzīvē – liecības.

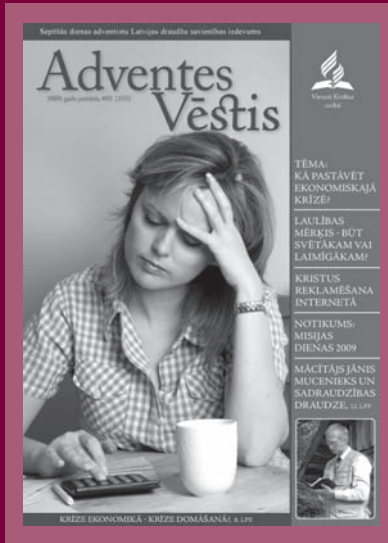
Aizlūdziet par mums, par līdzcilvēkiem un par to, lai Dievs vēl vairāk var daroties caur mums visiem citu cilvēku labā!

*Ar cieņu un sirsnīgiem sveicieniem jaunajā gadā,
žurnāla redaktore Tatjana Tomsone*

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Atbildīgie redaktori:

Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Liene LIEPIŅA
Māris DEBNERS
Mārite LIPSKA
Valda REĶE

Vāka foto:
iStockphoto.com

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienības izdevniecība
PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Pasākums bēr- niem – interesants arī pieaugušajiem!

Mūsu draudzē ir desmit bērni. Mēs visi vēlamies, lai viņiem šeit patiktu un viņi šeit saņemtu daudz labāku par to, ko piedāvā pasaule. Līdz šim visi pieaugušie un bērnu kopīgie pasākumi kaut kā palika ieceru līmenī. Tomēr, ka gada pēdējam sabbatam vajadzētu būt citādākam, vēlējamies visi. Ir taču iespējams mazo un lielo intereses apvienot!

Šoreiz pēc dievkalpojuma tā saucamajos sadraudzības brīžos visi, ieskaitot mazo Elizabeti (2 mēneši) un Rebeku (8 mēneši), devāmies improvizētā ceļojumā uz Debesu pilsētu. Ceļojumu veicām, dziedot un lasot tam piemērotus tekstus no Bībeles. Tomēr brašo dziedāšanu atkal un atkal pārtrauca kādi iepriekš nodomāti šķēršļi un pārbaudījumi. Un tieši bērni ar lielu aizrautību centās ietērpties „apbruņojumā”, lai varētu pretim stāties ienaidniekam un uzvarēt. Viņi arī mācījās mīt Kristus pēdās un pārvarēt citas ceļa grūtības. Un, kad atkal uz baltās sienas, dzīvu bērzu un īstu egļu ieskauda, parādījās zeltotā Jeruzaleme, visi – lielie un mazie – ar sajūsmu dziedāja: „Tiešām tālumā zeme mums mirdz, gara skatā jau saredzam to.. Kad no laikmetu laikmetiem nāks Viņa bērni, ak, kāds tas būs prieks! Slavas dziesmā un pateicībā, Debess, zeme tad savienosies!”

Ceļojums noslēdzās ar dāvanām un bērnu dziedājumu: „Tur, uz jaunās zemes, būs man baltas drēbes! Tur, uz jaunās zemes, glāstīšu es lauvu! Tur, uz jaunās zemes, tīģermugurā es! Ak, kāds prieks, prieks, prieks!”

Mēs gribējām, lai labi ir mūsu bērniem, bet labi un interesanti bija visiem!

Maina Roderte,
adventistu Rīgas 7. draudze

Ziemassvētki alūksniešiem

Otrajos Ziemassvētkos Alūksnes draudze ielūdza apkārtnējo sabiedrību uz dievkalpojumu. Adventistu lūgšanu nams, svinīgi saposts un mākslinieces Evitas Zeiles izgreznots, ar spoži degošu sveču rindām baltās sniega kupe-

nās jau no ielas puskrēslas aicināja ienācējus. Mēs bijām ļoti priecīgi steigšus iekārtot papildus sēdvietas dievkalpojuma telpā un arī blakus tai, jo bija ieradusies daudz klausītāju un dievkalpojuma dalībnieku.

Dievkalpojumu vadīja mācītājs Almants Liepiņš. Kristus dzimšanas stāstu ludziņā attēloja un dziesmās izteica Alūksnes draudzes jaunieši ar saviem draugiem un Alūksnes Ceļa Meklētāju kluba „Dieva Pēdās” biedri. Ceļa Meklētāju nodarbības šoruden notika no oktobra sākuma, kur līdztekus pārrunām par Debesu Tēvu, papildus Bībeles iepazīšanai un dažādām nodarbībām – dāvanu gatavošanai, galda klāšanai, ēdienu gatavošanai un galda kultūrai – jaunie Ceļa Meklētāju kluba biedri un kandidāti gatavojās uzvedumam. Tas stāstīja par to, kā aitiņas un jēriņi novēroja ganu un gudro no Austrumiem sajūsmu par eņģeļu sniegto vēsti un zvaigznes gaismas rādīto ceļu un viņu steigu doties pie Jēzus. Ar patiesu prieku un enerģiju bērni deva godu Dievam dziesmās.

Ilva Liepiņa,
adventistu Alūksnes draudze

Sludinājumi

Veselības kalpošanas sanāksme

Adventistu medicīnas darbinieki, veselības nodaļas vadītāji, veselības kalpošanas aktīvisti un interesenti! Izmantojiet iespēju 2009. gada 14. februārī, pl.16:00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a:

- Uzzināt, kā plānot un organizēt veselības izstādes un veselības klubus.
- Saņemt veselības izstādes rokasgrāmatu.
- Rast priekšstatu par veselības misijas veikto darbu Latvijas draudzēs.

Sanāksmes programma tiks izsūtīta uz draudzēm. Sīkāka informācija: Agris Bērziņš, tel. 28358532, 64120650, e-pasts: agris.b@inbox.lv

Iepazīšanās

45 gadus vecs adventists vēlas iepazīties ar mūsu adventisti līdz 40 gadiem. Var būt arī viena atvasīte. Tālr. 29269889.

Labu darot, nepiekrust

Jau vairākus gadus pēc kārtas Lieldienu un Ziemassvētku laikā Saldus pilsētas sejā atklājas jauns, patīkams vaibsts – labdarības pasākums „No sirds uz sirdi”, veltīts vientuļajiem, bezpajumtniekiem un citiem dzīves pabērniem. To organizē pašvaldības sociālā dienesta, Latvijas Sarkanā Krusta Saldus komitejas pārstāvji un dažādās kristīgās draudzes. Nu jau trešo gadu šajā pasākumā piedalāmies arī mēs – adventisti, priecājoties kalpot grūtdiēņiem un ļaujot mūsu draudzes vārdam pozitīvi izskanēt pilsētā.

Šogad vēl bez siltās, gardās zupas porcijas apmēram 70 pasākumā ielūgto saņēmē dāvanā paciņas ar pārtikas produktiem, līdztekus tam – garīgās vērtības – mācītāju teiktus pamudinājumus un aicinājumus no Dieva Vārda. Arī mūsu draudzes vecākais Māris Jākobsons kalpoja ar Svēto Rakstu lasījumu un aicināja pārdomāt dzīves dziļākās jēgas jautājumus. Visa draudze ar prieku savu atbalstu bija paudusi arī gluži taustāmā veidā – atsaucoties aicinājumam ziedot īpaši šim pasākumam.

Mēs uzskatām gan par pienākumu, gan priekštiesību piedalīties šādos cēlos pasākumos. Tā ir iespēja parādīt mīlestību tiem, kam tās pietrūkst visvairāk, sekojot Kunga Vārda norādījumam – labu darot nepiekrust.

*Māra Zariņa,
Saldus draudze.*

Svētku dievkalpojumu ar dziesmām kuplināja māsas Līga un Linda Puļģes, vairāki solisti ar instrumentāliem skaņdarbiem un Ozoliņu ģimenes ansambli. Ar dzeju dievkalpojuma dalībniekus iepriecināja Mairita Sieriņa un Aivars Puļģis.

Mācītājs Guntis Bukalders aicināja palūkoties uz Ziemassvētku notikumu no mazliet neparasta skatu punkta – kā tie izskatījās, raugoties ar Marijas, Jēzus mātes, acīm. Kādi bija šīs pusaudžu meitenes pārdzīvojumi, gaidot piedzimstam Dieva Dēlu. Kā viņas ilgas pēc dažām Dieva svētībām beidzās ar to, ka viņa kļuva par Dieva Dēla māti. Kā viņas mazā pateicības dziesma Dievam pārtapa par dziesmu par revolūciju, ko šajā pasaulē ienesīs Tas, kurš tobrīd bija vēl tikai dažas šūnas viņas miesās. “Ja jūs atļausit Dievam ienākt jūsu dzīvē, ja ļausit Dievam piedzimt jūsos, tad neviens nevar pateikt, ar cik lielām pārmaiņām tas beigsies – kā tas notika Marijas gadījumā,” noslēgumā teica mācītājs.

Dievkalpojuma noslēgumā dziedājām Ziemassvētku himnu – “Klusa nakts, svēta nakts”. Pēc tam tika sveikti decembra mēneša jubilāri un bērniem pasniegtas Ziemassvētku dāvanu paciņas.

Pēc dievkalpojuma bija sadraudzības brīži pie siltas tējas krūzes un klišēra...

Ieva Numure, Limbažu draudze

Svētki bērniem

Žēlsirdības centra klusās telpas 26. decembra rītā piepildījās visai ātri. Pirmie ieradās Rīgas 5. draudzes ansambļa Cerība dalībnieki, Ingrīda Markusa ar bērniem. Uz ikgadējo Ziemassvētku pasākumu Žēlsirdības centrā Līvānos sanāca aicinātās ģimenes ar maziem bērniem.

Jāsaka, ka šogad šis ikgadējais

pasākums Žēlsirdības centrā pats par sevi jau bija īsts Dieva dots brīnums, jo šogad pasākuma notikšanai nebija nekāda finansiāla pamata. Varu teikt, ka nav lielākas vērtības zemes virsū kā savstarpējs atbalsts, draugi, palīdzība un darboties prieks, un arī elementārs strādīgums. Ja pie tā visa klāt vēl ir uzticēšanās Dievam un sirsnīgas lūgšanas, tad tiešām „kalni atkāpjas”. Un kalni arī atkāpās, jo Žēlsirdības centra viesu zāle bija pārpildīta līdz pēdējai iespējai. Daļa sanākušo bērnu vecāku visu pasākuma laiku nostāvēja kājās, protams, arī šī raksta autore. Cerības dziedātās dziesmas, Māra Žagara muzikālie priekšnesumi domāti tieši maziem bērniem un viņa dzīvās un interesantās sarunas ar publiku, Ingrīdas Markusas un viņai līdzī atbraukušo bērnu sarīkotās rotaļas, Rīgā dabūtie un atvestie „nejauši” saziēdotie Ziemassvētku rotaļu lāči, Ziemassvētku vecīša dalītais dāvanu maiss, iedegtā meža skaistule egle, tas bija tā vērts, un aizmirsās, ka pāris stundas ir nostāvētas kājās.

Pasākums notika ar Līvānu pilsētas uzņēmēju un labas gribas izpalīdzīgu cilvēku atbalstu. Paldies Jēkabpils draudzes atbalstam un Laimonim Tomsonam, iejūtoties Ziemassvētku vecīša lomā un mētelī.

Dzintra Zoldnere, Līvānu draudze.

■ Bērni vecmāmiņām un vectētiņiem

Nedēļu pirms Ziemassvētkiem Alūksnes Ceļa Meklētāji viesojās pilsētas pansionātā, kur iepriecināja iemītniekus ar ludziņas pirmizrādi un Ziemassvētku dziesmām, un atstāja mīļajām pansionāta vecmāmiņām un vectētiņiem daļiņu no savām sirsnīgām – pašu gatavotas dāvaniņas – glīti izgrieztas, salocītas, izgreznotas un lentēm pārsietas kārbīņas, kurās bija ieslēptas pašu gatavotas mīklas pašu ceptas piparkūkas.

Ar 18 Ceļa Meklētāju kluba biedriem un kandidātiem, no kuriem tikai viens ir adventistu draudzes ģimenes atvase, likdamas lietā izdomu, darbojās skolotājas Marita Zelča, Evita Zeile un Ilva Liepiņa, bet īpašs prieks par kluba izaugušajiem vecākajiem biedriem, kas jau pabeiguši kluba programmu un tagad iesaistījušies darbā kā palīgi un daudzu labu ideju ierosinātāji un īstenotāji – jaunieši Diāna, Anete un Marks.

Ilva Liepiņa, Alūksnes draudze.

■ Bībele jaunās skaņās

Sākoties jaunam gadam, Rīgas 1. draudze organizē kārtējo Bībeles izpētes semināru ar nosaukumu “Atverot Bībeli”. Tas sākās 9. janvārī un turpināsies līdz 27. martam. Draudzes mācītāja Viļņa Latgaļanodoms ir pasniegt Bībeles pamatpatiesības jaunā un mūsdienīgā skatījumā, un jāatzīst, ka tas ir piesaistījis visai daudz interesentu. Šoreiz izvēle kritusi uz laiku piektdienas vakarā pl. 18:00, kas draudzē tradicionāli ir vakara dievkalpojuma laiks. Aiz muguras jau trīs piektdienas vakari, un aplūkotās tādas tēmas kā “Viens Dievs trijās personās”, “Dieva plāns veiksmīgai dzīvei” un “Neticamās pārvērtības”. Savukārt turpmākās tēmas būs “Likums paliek likums”, “Pierobežas zona”, “Es būšu jūsu Ārsts” un “Apokalipse”. Pēc katras tēmas ir iespēja uzdot jautājumus.

Ģirts Rozners, Rīgas 1. draudze

■ Bijušo ieslodzīto ģimeņu svinības

28. decembrī Baznīcas ielā 12a Savienības draudze (Lat BIG - 18) pulcējās kopā ar savām ģimenēm, lai sajustu viens otru un Dieva Gara klātbūtni. Programmā bija iesaistīti arī krievu draudzes „Ceļa Meklētāji”, kurus organizē un vada bijušais ieslodzītais, tagad Vecumnieku cietuma kapelāns Feliks. Vecāki ar prieku uztic viņam savus bērnus, jo, ja Dievs viņa dzīvi ir pārveidojis, tad arī bērnu dzīves tiks virzītas Dieva spēkā.

Viens no bijušajiem „zekiem” Jānis ar 14 g. cietuma stāžu, izdzirdis vārdu Feliks, piecēlās un apkampa viņu – „Mēs taču kopā sēdējām!” Šī jau bija astoņpadsmitā reize, kad bijušie „zeki” sanāk kopā un pārrunā dažādus jautājumus, un liecina par savām dzīves pārmaiņām citiem. Bērni saņēma ar mīlestību gatavotas paciņas. Ir jau samontēti datorā skatāmi video DVD ieraksti ar reālām cilvēku dzīves liecībām. Nākotnē ir vēlēšanās arī krievu valodā izveidot disku ar liecībām. Skatieties un priecājieties, ko Dievs dara šodien.

Rihards Krieviņš, Savienības draudze.

■ Senjori un Juniori

Siguldā 6. decembrī bija Senjoru dievkalpojums. Daudziem tā bija skaista atkalredzēšanās. Dievu slavēja apvienotais koris, kas sastāvēja no dažādu adventistu draudžu pārstāvjiem, diriģēja Arnis Sprūde. Dieva vārdu līdzdalīja Ārijs Glāzers.

Bet pēc Senjoru dievkalpojuma Siguldas jaunieši bija uzaicināti dziedāt invalīdu biedrības „Aicinājums Tev” rīkotā koncertā. Pēc labdarības koncerta Siguldas pilsdrupu estrādē mums izveidojās svētīga sadarbība. Pašreiz biedrības kolektīvā aktīvi darbojas Liene Logina-Kurpniece.

Zane Irmeja, Siguldas draudze

■ Pārsteigumu laiks

Ogres draudzē 20. decembrī notika sadraudzības pasākums. Sirsnīgā saskaņā dalījāmies ar to, kas katram bija gan garīgā nozīmē, gan materiāli. Kalpoja ar saviem talantiem lielie un mazie. Netūka arī pārsteigumu. Mazie bērniņi sagatavoja zīmējumus. Rasas un Zanes samīļoti un vadīti, bērni arī dziedāja.

Vēlāk bija „jāmakšķerē” dāvanas. Visiem tika smagi lomi un prieks.

Debesu Tēva godam un slavai iztukšojām (pirmo reizi!) pateicības grozu. Pateicāmies par lielām lietām kā veselības un atbrīvošanas semināriem, tā arī par sīkākām un tomēr katram būtiskām lietām kā, piemēram, par katru nodzīvoto dienu, par finansēm, veselību utt.

Valteram bija brīnišķīga liecība un pateicība, kas groziņā neietilpa. Viņa darba vietā apzaga trīs skapīšus ar dažādām lietām: pasi, vadītāja apliecību, Valteram arī Bībeli. Pirmos kā atbildi uz lūgšanām atguva vadītāja apliecību un Bībeli. Vēlāk ar visu citu, izņemot pasi, kuru ātri izdevās atjaunot. Kolēģiem neveicās – neatdabāja neko. Zinot, ka Valters ticīgs un ievēro sabatu, viņi teica: „Kā tad, tev jau palīdzēja tavs ebreju Dievs!”

Vēl viens pārsteigums bija mīlas un kautrīgas māsas kalpošanas talants – rūpīgi un ar mīlestību noformētas un pārdomātas dāvanas mūsu sirmajai paaudzei no 70 gadiem un vairāk. Tas bija arī sirsnīgs sveiciens no Talsu draudzes.

Šķirāties mīlestības piepildīti, lai pavadītu Veco gadu un sagaidītu Jauno gadu, darbojoties Dieva spēkā un Viņa godam.

Astrīda Elstiņa, Ogres draudze.

Rīgas 7. draudzes pasākumi

Katru piektdienas vakaru pl. 18:00, Ģimnastikas ielā 43, Rīgā nu jau vairāk nekā mēnesi esam atsākuši jaunu svētrunu ciklu – „Septītās dienas Adventisti tic”, kas aptver Vispasaules Adventistu Draudzes Ģenerālkonferences apkopotās Bībeles pamatdoktrīnas. Šis svētrunu cikls ilgs līdz pat 2009. gada 24. aprīlim. Par tematiem un runātājiem var uzzināt draudzes telpās pie ziņojumu dēļa. Svētrunas noslēgumā, draudze vienojas kopīgās aizlūgšanās.

Ikviens atceras, ka Ģimnastikas ielā 43 septembra beigās notika Veselības izstāde. Tās turpinājumā, katra mēneša pirmajā svētdienā plkst. 16:00 Rīgā, Ģimnastikas ielā 43, notiek Veselības klubiņa sanāksmes. Tajās iespējams dzirdēt lekciju par kādu no veselīga dzīvesveida tematiem (pagaidām runājam par uzturu), iepazīt un atkārtot elpošanas vingrojumus, redzēt praksē dažu recepšu realizāciju dzīvē un, visbeidzot, arī nodegustēt veselīgi pagatavotu maltīti. Nākamā nodarbība – 2009. gada 1. februārī pl. 16:00.

Un vēl – pēc kādas draudzes māsas ieteikuma esam izveidojuši draudzes aizlūgšanu sarakstu. Katrai dienai ir noteikta draudzes locekļu grupa, par kuru lūdz visi draudzes locekļi savās mājvietās. Tā nedēļas laikā esam aptvēruši visu draudzi (pašreiz esam 53)! Gada laikā katrs draudzes loceklis būs lūdzis par katru brāli vai māsu vismaz 12 reizes. Pieņemiet šo ierosmi un sekojiet Jēkaba 5:16!

*Konstantīns Reznīks,
Rīgas 7. draudze.*

Kopējās svinības

Jaunieši no dažādām Latvijas pilsētām Jauno Gadu sagaidīja Siguldā. Pasākumā bija dažādas aktivitātes, teātra uzvedumi un slavēšana. Īpašs notikums bija Jaunā Gada apņemšanās rakstīšana. Katras draudzes jaunieši rakstīja apņemšanās, ko vēlētos darīt jaunajā gadā savā draudzē un tās apkārtnē. Tās visas, protams, bija ļoti skaistas, taču pirmā un vienīgā apņemšanās, bez kuras pārējās nebūtu iespējamās, ir – veidot savu dzīvi kopā ar mūsu Radītāju. Pasākumu vadīja Inga Priede un Elīze Kūma. Vakara svētbrīdī kopā ar jauniešiem bija arī Tālvāldis Vilnis.

*Zane Irmeja,
Siguldas draudze.*

Zelta kāzas

Bauskas draudzē īpaša vieta ir Rotai un Artūram Krēsliņiem. 1. janvārī apritēja 50 gadi kopš viņu laulībām, pirmajām jaunuzceltajā draudzes namā Skolas, tolaik Komjaunatnes, ielā 3. Te, draudzes ēkā, nodzīvoti viņu kopdzīves 50 gadi. Te izaudzināti viņu bērni Arta un Andis, te abi muzicējuši: Rota ilgu gadu vadījusi draudzes kori, darbojies pat stīgu orķestris, bet Artūrs, pašmācības ceļā apguvis harmonija spēli, kalpojās draudzē tik ilgi, līdz izskoloja meitu Artu, kura tagad (arī jau daudzus gadus) ir nomainījusi tēvu un dievkalpojumos spēlē klavieres un sintezatoru.

Arī šis nams pirms 50 gadiem draudzei drīkstēja piederēt tikai saistībā ar Krēsliņu vārdu – sākumā kā viņu dzīvojamā māja, vēlāk, pēc neskaitāmām tā laika instanču apmeklēšanām, neatlaidīgām cīņām ar pretējo viedokli, ka „relīģija ir opijs tautai”, karstās lūgšanas piepildās, un 1958. gadā draudze pārceļas uz jauno māju.

Lūdzu meitai Artai raksturot savus vecākus.

“Manai māmiņai Rotai šoruden liela, skaista dzīves jubileja. Viņa nāk no paša Zemgales centra. Viņas vecāki un vecvecāki bija kārtīgi un stingri zemnieki un arī adventistu draudzes locekļi, tāpēc viņa savulaik, tāpat kā mēs ar brāli, tikām audzināti stingri, tomēr mīļi, un būt patstāvīgiem. Arī tētis Artūrs dzimis un audzis adventistu ģimenē.

Mēs ar brāli uzaugām kā labi kopti un mīlēti stādi. Tāpēc tagad, kad atskatāmies uz vecāku dzīves gājumu, esam no sirds pateicīgi viņiem par mīlestību un sirds siltumu, kādu saņēmām bērnībā, jaunībā un arī tagad. Vienmēr, pārnākot no skolas, tikām sagaidīti ar siltām pusdienām. Mamma vienmēr piemeklēja darbu, kur varētu pa dienu būt mājās un pieskatīt mūs – pavadīt un sagaidīt no skolas.

Spilgtā atmiņā man ir piektdienas vakari, kad mājās viss tīrs un kārtīgs, darbi padarīti, plītī kuras uguns, ir silti, un mēs visi četri – mamma, paps, es un brālis – sēžam virtuvē pie plīts un runājamies par aizvadītajā nedēļā piedzīvoto. Ir tik labi, droši, draudzīgi. Man tas ir tik svarīgi, ka varu pie šīm atmiņām sildīties vēl tagad, jo bieži esmu pie vecākiem. Brālis, tālumā būdams, atzīst, ka arī viņš reizēs, kad kādu rūpestu dēļ vakarā nemiers neļauj aizmigt, atmiņā ieslēdzot šo bērnības ainu – gaišu plīts uguni, vakara pasaciņu pa radio, vecāku tuvumu, un miers atgriežoties.”

Abu dzīvesstāsti ir tik saistoši, ka gribētos, lai turpinājums seko.

Ināra Dimante, Bauskas draudze.

Ūdens glāze kafijas vietā

4. janvārī Valmieras pilsētā, arī Zilākalna ciematā notika Veselības kluba „JAUNS SĀKUMS” nodarbības. Pēc īsa apsveikuma Jaunajā Gadā un ieskata vēsturē no Kristus pirmās nākšanas līdz Viņa otrajai nākšanai ap 70 cilvēku noklausījās ārstes Baibas Kreitenbergas lekciju par ūdens nozīmi mūsu dzīvē, gan iekšēji, gan ārēji to lietojot. Uzzinājām, cik liela svētība ir dzert tieši ūdeni, kas organismam ir tik ļoti vajadzīgs, lai veiktu visus dzīvības procesus. Jau no rīta pieceļoties, vajadzētu izdzert pāris glāzes ūdens. Tas kā iekšēja duša izskalos mūsu kuņģi un sagatavos to darbam. Cilvēki bija pārsteigti, cik bieži dažādu saslimšanu gadījumos tā vietā, lai lietotu tabletes, mums palīdzētu vienkāršas ūdens procedūras. Un cik daudz lielāks efekts ir rīta vēsai, uzmundrinošai dušai, nevis kafijas tasei. Kāda no apmeklētājiem sacīja: “Tagad es katru rītu iesāksu ar glāzi ūdens, nevis kafijas tasi, kā to darīju līdz šim.” Klausītāji lūdza, vai nevarētu redzēt šīs prezentācijas arī internetā. Un tā mēs tās arī ievietojām mūsu draudzes mājas lapā: www.valmiera.adventisti.lv.

Viktors Geide stāstīja par proteīna nozīmi cilvēka dzīvē un kāpēc dzīvnieku proteīns nav tas labākais. Pēc tam apmeklētāji varēja nogaršot, cik garšīgi var sagatavot dažādas lietas bez dzīvnieku proteīna. Kas vēlējās, varēja pārbaudīt savu asinsspiedienu, kā arī saņemt relaksējošu masāžu.

Vēsma Geide, Valmieras draudze

Adventisti lūdz palīdzību

Pēdējā mēneša laikā noziedznieki ir izsītuši stiklus, uzkrāsojuši uz sienām draudus un postījuši privātīpašumu piecās adventistu baznīcās Serbijā. Tas ir mudinājis Baznīcas vadītājus lūgt palīdzību starptautiskajai sabiedrībai.

„Mēs esam informējuši varas iestādes par šiem notikumiem, un tāpēc, ka šādi incidenti notiek atkārtoti, mēs nolēmām, ka līdzšinējā rīcība nav bijusi efektīva un nenodrošina aizsardzību un draudzes locekļu un īpašumu drošību,” teikts Dienvidaustrumeiropas reģiona Adventistu Baznīcas vadītāja Miodraga Zivanoviča paziņojumā.

Zivanovičs saka, ka Serbijas valdība nav spērusi nekādus soļus, lai aizsargātu Adventistu Baznīcu pret noziegumiem un uzbrukumiem, un vietējie likumsargi nav pat mēģinājuši notvert un sodīt vainīgos.

„Serbija daudzus gadus ir piedzīvojusi grūtības. Daži ekstrēmisti tic, ka viņiem vajag grēkāžus, un viņi tos ir atraduši reliģiskajās minoritātēs,” saka Vispasaules Baznīcas Sabiedrisko attiecību un Reliģiskās brīvības departamenta vadītājs Džons Grācs. „Mēs sagaidām, ka Serbijas valdība atbildēs šiem uzbrukumiem un demonstrēs visai pasaulei, ka tā aizstāv reliģisko brīvību.”

Aicinājums ir izplatīts Serbijas valdībai, EDSO, Eiropas Padomei, ārvalstu vēstniecībām un Adventistu Vispasaules Baznīcai.

Uzbrukumi sākās 2008.gada janvārī, kad 3 adventistu dievnamu sienas tika apraktītas ar grafiti krāsām izteiktiem draudiem. Oktobrī Kragujevacas baznīcai tika izsisti logi, pēc tam Belgradā sekoja ielaušanās Baznīcas administrācijas mītnē. Vēlāk Belgradā novērošanas kameras fiksēja to, kā vandāļi dauza automašīnas Baznīcas autostāvvietā. Tomēr neviens cilvēks līdz šim nav aizturēts.

Jauns dievnams Kijevā

Jaunais Septītās dienas adventistu dievnams Kijevā, Ukrainas galvaspilsētā, ir kas vairāk nekā tikai jauna pielūgsmes vieta. Pēc daudzu desmitgadu cīņas par reliģisko brīvību adventisti saka, ka Podoļas Adventistu baznīcas atvēršana Kijevā iezīmējusi adventistu vietu šajā pareizticīgo zemē.

Daudzus gadus valdības pārstāvji neļāva adventistiem celt pastāvīgas celtnes

Kijevā, skaidrojot to ar celtniecības ierobežojumiem pilsētā. Tomēr beidzot pirms diviem gadiem, izstrādājot īpašu projektu, kas adventistu dievnamu vizuāli dara līdzīgu citām baznīcām, atļauja tika dota.

„Mani šis dievnams ārkārtīgi iespaidoja, gan ēka, gan tās atklāšanas svinību gars,” saka Vispasaules Adventistu Baznīcas prezidents Jans Polsens, kurš bija ieradies iesvētīšanas pasākumā. Polsens vizītes laikā tikās arī ar vicepremieru Ivanu Vasjuniku un Juriju Bogutskiju no Valsts prezidenta biroja.

Valdības pārstāvji un premjerministre zina par Adventistu Baznīcas darbu,” pēc tam sacīja Polsens. Īpaši pieminēta Adventistu koledža, kas guvusi popularitāti, un šobrīd tajā mācās jau vairāk nekā 2000 audzēkņu.

Polsens sacīja, ka viņu iedrošinājuši jaunieši, kas iesaistījušies Podoļas draudzes darbā. „Es īpaši ievēroju, cik daudz bērnu, jauniešu un jaunu profesionāļu apmeklē draudzi,” viņš piebilda, sakot, ka citviet pasaulē jauniešu nav tik daudz.

Dievnams atrodas rajonā, kur ir valdības ēkas un biznesa centrs. Līdz šim Podoļas draudze īrēja telpas, līdzīgi kā daudzas citas adventistu draudzes. Podoļas draudze pastāv 17 gadus. Bet pavisam Kijevā ir 26 adventistu draudzes.

Evaņģelizācija 2009. gadā

2009. gadā Adventistu Baznīcā īpaša uzmanība tiks pievērsta evaņģelizācijai, un Vispasaules Baznīca šo gadu nosaukusi par Evaņģelizācijas gadu. Protams, Baznīcas vadītāji cer, ka līdz ar to draudzes locekļu skaits tikai augs.

Iniciatīvas autors un virzītājs ir evaņģēlists Marks Finlijs. Viņš ir

Vispasaules Adventistu Baznīcas viceprezidents un gandrīz divas desmitgades darbojies kā televīzijas evaņģēlists.

2005. gadā, kad viņu ievēlēja par Baznīcas viceprezidentu, viņš īpašu uzmanību pievērsa satelīta televīzijai un evaņģelizācijai, izmantojot satelīta pavadoņus. Jāatzīst, ka Adventistu Baznīca 1995. gadā bija pirmā, kas izmantoja satelīttelevīziju evaņģelizācijai. 2000. gadā caur satelīta pasākumiem Baznīca uzrunāja gandrīz 3 miljonu skatītāju lielu auditoriju.

Intervijā ziņu aģentūrai ANN Finlijs atzīst, ka evaņģelizācijas metodes dažādās valstīs ir dažādas.

„Ir pasaulē vietas, kur evaņģēlijs tiek sludināts tādā pašā veidā, kā tas tika darīts pirms simts gadiem, kad tur draudzes tikai veidojās. Ir vietas pasaulē, kuras ir ļoti atvērtas tieši evaņģēlija pasludināšanai. Bet ir vietas, kur fons ir krietni sekulārāks jeb laicīgāks, un tur nevar sagaidīt, ka cilvēki ticēs Bībelei kā patiesībai. Postmodernajā kultūrā mums vairs nav jācentrē uzmanība patiesībām, kas mūs identificē kā septītās dienas adventistus, nav jāgūst „Kas ir patiesība?”, bet gan „Vai patiesība joprojām ir svarīga?”. Es domāju, ka mūsu lielais izaicinājums šodien ir atklāt, ka Bībele joprojām ir autoritatīva.

Marks Finlijs atzīst, ka daudzviet pasaulē šodien evaņģelizācijas kampaņas nav efektīvāks cilvēku uzrunāšanas veids. Attiecību veidošana un draudzības uzturēšana ar apkārtējiem cilvēkiem ir viens no svarīgākajiem aspektiem. „Kad es sludināju pirms 20 gadiem, es sacīju: „Šeit ir 25 Bībeles teksti par sabatu, un es pierādīšu, ka septītā nedēļas diena ir Bībeles sabats.” Tagad, lai gan es noteikti atsaukšos uz attiecīgiem Bībeles tekstiem par sabatu, es gribu cilvēkiem parādīt, ka stresa un spriedzes pilnajā pasaulē, kur brūk cilvēku dzīves, sabats ir ielūgums iegūt atpūtu Jēzū. Līdz ar to katra Rakstu doktrīna atrod praktisku pielietojumu.”

Mūsu sabiedrība ir pārņemta ar krīzi, un, protams, tam ir pamats – ekonomiskā situācija Latvijā un pasaulē ir ievērojami pasliktinājusies. Kā kristietim izturēties pret krīzēm? Ko mēs katrs personīgi varam darīt, lai mazinātu krīzes radītās sekas? Kādi ir Dieva piedāvātie risinājumi, kas minēti Bībelē?

*Dzintars Vaivods,
adventistu Jelgavas draudze.*

Krīze ekonomikā – krīze domāšanā?

Kas ir ekonomiskā krīze un kas par to liecina?

Ekonomiskā krīze (lejupslīde) ir būtisks ekonomiskās aktivitātes samazinājums, kas ilgst ne mazāk kā 6 mēnešus un kas atstāj iespaidu gan uz visu tautsaimniecību kopumā (rūpnieciskās ražošanas un tirdzniecības apjomu kritums), gan uz vairumu no sabiedrības (patieso ienākumu kritums, atlaišana no darba). Krīze sākas, kad ekonomika sasniegusi savu augstāko līmeni, un beidzas, kad ekonomika ir pārvarējusi aktivitāšu zemāko līmeni.

Cik ilgas ir krīzes?

Pēc Starptautiskā Valūtas fonda veiktās analīzes par OECD (Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija) valstīm periodā no 1960. līdz 2007. gadam, krīze ilgst 6 mēnešus līdz 3 gadiem. Vidēji krīze ilgst 1 gadu, un iekšzemes kopprodukts krīt par vismaz 2%. Savukārt kredītēšanas sistēmas sabrukums, kad kredītēšanas apjomi samazinās par 20% un vairāk, ilgst krietni ilgāk – vidēji 2.5 gadus. Mājokļu cenu sabrukums, kad cenas mājokļiem samazinās par 30% un vairāk, parasti ir visgarākais – 4.5 gadus. Ekonomiskās krīzes, kas vienlaicīgi notiek ar kredītēšanas sistēmas un mājokļu cenu sabrukumu, parasti ir ilgākas un dziļākas.

Pētījumi apliecina, ka 10% no savas dzīves cilvēki pavada ekonomisko krīžu periodā. Ja zinām šo faktu, tad tas rosina arī cilvēku savlaicīgi sagatavoties viņa dzīves laikā piedzīvojamām ekonomiskām krīzēm. Svarīgākais jautājums ir par to, kādā veidā ir iespējams sagatavoties šīm ekonomiskajām krīzēm. Arī Latvijas situācija rāda, ka diemžēl esam sliktākajā scenārijā – vispirms sākās kreditēšanas vājināšanās, kas pārgāja mājokļu cenu kritumā un tagad pāriet ekonomiskajā lejupslīdē.

Kādi ir krīžu cēloņi?

Krīžu cēloņi visdziļākajā būtībā slēpjas cilvēku egoismā un aizmāršībā.

Cilvēki ir ārkārtīgi aizmāršīgi – aizmirst, ka nav iespējama nemitīga, strauja izaugsme, kas ilgākā laikā ir vienmērīga izaugsme. Šī aizmāršība, kā arī vēlme iegūt maksimālos labumus iespējami īsākā laika periodā, rada palielinātu pieprasījumu. Lai to varētu realizēt, talkā nāk bankas, kas aizdod naudu. Pie tam nauda tiek aizdota ar pieļāvumu, ka viss ritēs tikai labi un cilvēki spēs atdot kredītus. Pirmkārt, tiek ieguldīts personiskajā mājoklī – tiek pirkti dzīvokļi, būvētas mājas. Tā rezultātā ceļas mājokļu cenas un veidojas tā saucamie mājokļu cenu burbuļi – cenas kļūst neadekvāti augstas, jo tās lielā mērā ietekmējuši nevis reālie ienākumi, bet kredītu pieejamība. Arī uzņēmēji, tīkodami pēc straujas peļņas, izveido biznesa struktūras, kas nav dzīvotspējīgas ekonomikas lejupslīdes laikā. Gan iedzīvotāji, gan uzņēmumi, gan arī valdības maksimāli daudz līdzekļus novirza patēriņā, pietiekami neaizdomājoties par uzkrājumiem un investīcijām. Protams, ne jau visi ir vienādi, bet labu piemēru ir ārkārtīgi maz.

Vai es esmu personīgi atbildīgs par šo krīzi?

Jā, ja esmu rīkojis, kā vairums no sabiedrības. Bībelē ir lieliski aprakstīti piemēri un padomi, kuri tiks apskatīti tālāk šajā rakstā, kas mums kā kristiešiem sniedz atbildes un brīdina. Ja neesmu to ņēmis vērā, varu rēķināties ar tām pašām sekām, kuras izbauda jau liela daļa no mūsu sabiedrības – ienākumu samazinājums, darba zaudējums, bankrots. Rietumu sabiedrība jau ir pieradusi, ka ekonomiskā attīstība ir cikliska – ir izaugsmes gadi, kuriem seko kritums. Kā jau iepriekš tika minēts, Rietumos 10% no laika cilvēki pavada ekonomiskās krīzes situācijās. Tā kā mūsu ekonomika arvien vairāk ir atkarīga no pasaules ekonomikas tendencēm, tad jāreķinās, ka mūs ietekmēs ne tikai pozitīvās tendences, bet arī negatīvās tendences. Līdz ar to arī kristiešiem „labajos gados” ir jāveic uzkrājumi, kā arī maksimāli jāizvairās no kredītu ņemšanas, kas var apdraudēt ģimenes finanses „sliktajos gados”.

Kā izturēties pret sabiedrībā pieņemto runāšanu par krīzi un valdības kritizēšanu?

Pēdējā laikā masu mediji un sabiedrība dzīvo tādā kā krīzes smogā. Krīze ir centrālā ziņa laikrakstos un galvenā sarunu tēma darbā un mājās. Protams, ir atrasts arī vainīgais – valdība, kas nav ierobežojusi kreditēšanu, nav taupījusi utt. Nekādā ziņā nenoliedzot valdības atbildību, tomēr jāatzīst, ka uzmanība ir novērsta no personiskās atbildības. Attiecībā uz valdību mums kā kristiešiem ir cits ieteikums – aizlūgt (2Tim. 2:1-2). Šādā veidā mums ir daudz lielāka iespēja pozitīvi ietekmēt notikumu gaitu. Attiecībās ar kolēģiem, kaimiņiem un radiem vairāk jārunā par to, ko mēs varam darīt personīgi, lai uzlabotu savu un kopējo

situāciju. Svētais Gars var arī mūs aicināt izstāstīt par to, kā Dievs mums ir palīdzējis un ka Viņš spēj palīdzēt jebkuram cilvēkam.

Kristiešu solidaritāte krīzes situācijās

Bībelē ir aprakstīta kristīgās draudzes iejūtība un atbalsts citam pret citu. Jūdejas kristieši pēc kāda laika piedzīvoja badu (Apd. 11:28), ko mēs varam uzskatīt par ļoti smagu krīzi. Kāda bija citu draudžu rīcība attiecībā uz ticības brāļiem? Viņi apņēmās atbalstīt trūkumā nonākušos un to arī darīja (Apd. 11:29-30). Turklāt katrs atbalstīja atbilstoši spējām, kā arī Pāvils māca 2Kor. 8:12-15, lai palīdzības sniedzēji paši ziedojojam nenonāk trūkumā. Protams, arī šī krīze nav izņēmums. Mēs tiekam aicināti atbalstīt tos, kas ir nonākuši trūkumā. Nereti vēl vairāk par finansiālo atbalstu ir nepieciešams padoms un aizlūgšanas. Varbūt ir brāļi un māsas, kas jaunajā krīzes situācijā ir tā apjukuši, ka nespēj saprast, ko iesākt. Tāpēc lūgšanas un idejas, kas rodas šo lūgšanu rezultātā, ir patiesais risinājums problēmai.

2008. gada pavasarī Jelgavas draudzē vairākas ģimenes uzsāka 12 nodarbību ciklu „Bībeliskie naudas un īpašuma pārvaldīšanas principi”, kura laikā tika acīmredzami

**Pētījumi apliecina, ka 10%
no savas dzīves cilvēki pavada
ekonomisko krīžu periodā.**

piedzīvots, cik negaidītus pavērsienus var piedāvāt finanšu jautājumos Dievs, kad Viņam par to jautājam un lūdzam. Nodarbību cikla ietvaros tika apskatītas tādas tēmas kā Dieva daļa un mūsu daļa attiecībā uz finansēm, attieksme pret darbu, parādiem un noguldījumiem, kā arī, kā būt apmierinātam. Lūk, daži teikumi no kursa novērtējuma anketām. „Daudzas lūgšanas tika uzklautas kursa laikā. Sākam domāt par uzkrājumiem nākotnei. Interesants bija materiāls par parādiem, cenšamies no tādiem tikt vaļā, un ar Dieva palīdzību tas arī izdodas.”

„Skaidrāks priekšstats, ko Dievs domā par finansēm. Ieguvu iedrošinājumu un atbalstu tam, ko jau daru – uzskatīt, plānot budžetu, veidot uzkrājumus, un ieguvu pamācību, kā to labāk darīt. Īpaši aktuāls jautājums bija par ieguldījumiem.”

„Visvairāk uzrunāja tēma par apmierinātību. Manuprāt, tas ir viens no svarīgākajiem punktiem šajā nodarbību ciklā.”

„Lūgšanu rezultātā atklājās/uzradās iespējas ietaupīt mājas būvniecībai.”

„Ļoti vērtīgi bija sanākt ģimenēm kopā. Guvu daudzas atziņas no citu teiktā.”

Kursa laikā vienam no kursa dalībniekiem pastiprinājās klientu pieplūdums, kā arī tika saņemta lielāka atsaucība no uzņēmuma vadības puses. Mums pašiem radās labas ierosmes par bērnu finansiālo izglītošanu. Daļu no šīm idejām varējām mācīties ģimeņu vasaras nometnē pagājušajā vasarā, kuras pamattēma bija saistīta ar finansēm.

Interesanti ir atzīmēt, ka Dievs savā žēlastībā brīdina par krīzēm. Jāzeps, Elija un Agabs bija cilvēki, kas saņēma no

Dieva brīdinājumus par gaidāmo badu (krīzi). Turklāt Jāzeps arī saņēma konkrētus norādījumus, kā tam sagatavoties. Jāzeps būtībā uzņēmās 7 gadu garumā atbildību, lai sagatavotos priekšā stāvošajai 7 gadu ekonomiskajai krīzei, mērķtiecīgi veicot ražas uzkrājumus.

Kā rīkoties, pirms krīze skar personīgi?

Idejas varētu apkopot šādos vienkāršos punktos:

Esi uzticīgs Dievam (Ps. 37: 18,19,25, Mal. 3:10). Esi uzticīgs attiecībā ar Viņu, esi uzticīgs arī, atdodot Viņam atpakaļ 1/10 daļu no saviem ienākumiem.

Īsteno pareizās dzīves prioritātes (Mt. 6:33). Dievs norāda, ka nav pareizi dzīties pēc materiālajām vērtībām, ka tā ir elku kalpība. Patiesā vērtība ir tajā, ko piedāvā Dievs mūsu dzīvei. Sadraudzība ar Jēzu, rakstura pilnveidošana, kalpošana – tas ir tas, ko Dievs sagaida no mums.

Esi devīgs un iejūtīgs pret citiem (Ps. 37:21,26; Jes. 58:7-11). Tāpat kā Dievs mums ir parādījis savu žēlastību, tāpat Viņš sagaida, lai mēs žēlastību parādītu arī citiem. Pirmā prioritāte ir ģimene, ticības biedri, tad citi „tuvākie”.

Veic uzskaiti un sagatavo budžetu (Lk. 14:28-30). Tikai tad, kad zinām savu pašreizējo situāciju finansēs, varam redzēt, kā Dievs mūs svētī. Uzskaites veikšana un budžets palīdz izvairīties no spontānajiem pirkumiem, kas bieži rada neapmierinātību un domstarpības ģimenē.

Patiesība par uzskaites veidošanu ir tāda, ka tā ir vienkāršāka

jāizvērtē, cik mēnešu apjomā tiks veikts uzkrājums. Šī uzkrājuma naudu vajadzētu turēt kontos, kuriem ir viegli piekļūt.

Aizvietošanas uzkrājumi, kas paredzēti lielākiem plānotiem pirkumiem (automašīna, mēbeles, veļas mašīna). Aizvietošanas uzkrājumu priekšrocība ir tā, ka ir iespējams gala rezultātā samaksāt mazāk par precī, nekā ja būtu jāņem līzings un jāmaksā arī procenti. Šos uzkrājumus var izvietot īstermiņa depozītos (līdz vienam gadam).

Ilgttermiņa uzkrājumi ir paredzēti iepriekš plānotiem apstākļiem ilgā laika periodā. Kā piemēri šādiem uzkrājumiem ir uzkrājumi pensijai, bērnu izglītībai. Šos līdzekļus var uzkrāt specializētos pensiju fondos (3.pensiju līmenis). Ir iespējams arī uzkrāt, veicot investīcijas vērtspapīros vai nekustamajā īpašumā, tomēr šajā gadījumā ir jābūt zināšanām vai jāvērsas pie atbilstošiem speciālistiem.

Izvairies no kredītu ņemšanas (Sal. pam. 22:7) un sevišķi no galvošanas (Sal. pam. 6:1-5, 11:15) Aizņemoties naudu, mēs pakļaujam savu dzīvi aizdevēja noteiktajai kārtībai. Katru mēnesi mums nāksies šķirties no naudas summas, kas ir būtisks ģimenes budžeta slogs. Ja Tev radīsies grūtības kredītu atmaksāt, tad aizdevējs, cenšoties atgūt savus līdzekļus, ir tiesīgs pārdot mantu, kas iegādāta par aizņemtajiem līdzekļiem. Tādā veidā ģimene var palikt bez mājokļa, mašīnas vai citām svarīgām lietām.

Saliec pareizās prioritātes attiecībā uz izdevumiem (Sal. pam. 24:27) Pirmā prioritāte – nokārto saistības ārpusē – atdod 1/10 un kredītus, tad apstrādā savu tīrumu – ieguldi tajās lietās, kas tev rada ienākumus – izglītība, bizness, uzkrājumi, un tad cel savu namu – personīgie tēriņi. Lūk, pareizās prioritātes mūsu finansēm.

Sadali riskus (Sal.māc. 11:1,2) To galvenokārt var attiecināt uz ienākumu veidiem un uzkrājumiem. Lai situācija būtu stabilāka, vēlams dažādot ienākumu veidus – papildus algotajam darbam var ieguldīt naudu nekustamajā īpašumā, kas ģenerē naudas plūsmu. Uzkrājumus nevajadzētu veidot tikai vienā ieguldījuma veidā un valūtā. Vēlams uzkrājumus veidot LVL, EUR un USD, turklāt dažādojot ieguldījumu objektus – depozīti, fondu apliecības, vērtspapīri, nekustamais īpašums, vērtslietas utt.

Kā praktiski veikt uzskaiti un veidot budžetu?

Pirmkārt, ir jātiek skaidrībā, kas mums īsti pieder un kam mēs esam parādā.

Otrkārt, sāciet pierakstīt ieņēmumus un izdevumus pa to veidiem – vislabāk katru dienu, bet ne retāk kā reizi nedēļā, jo tad aizmirsīsies izdevumi, kuriem nav čeku. Šim nolūkam jums vajadzēs vākt čekus, izmantot bankas izdrukas. Uzskaites veidošanai vislabāk izmantot elektroniskas tabulas, piemēram, Excel, kas arī ļauj ātri veikt summēšanas pa mēnesi, gadu, aprēķināt mēneša vidējos rādītājus. Var arī veikt pierakstus ar roku tabulas formā. Uzskaitē ir jāpielāgo atbilstoši tam, cik detalizēti ir vēlme to analizēt. Tomēr kopumā būtu jābūt ne mazāk kā 4 sadaļām – ieņēmumi, došana (1/10 un ziedojumi), uzkrājumi un tēriņi.

Treškārt, jāplāno ieņēmumi un izdevumi kā minimums mēnesi uz priekšu. Šim nolūkam lieti noderēs uzskaites dati no iepriekšējiem mēnešiem. Budžeta plānošanu parasti veic

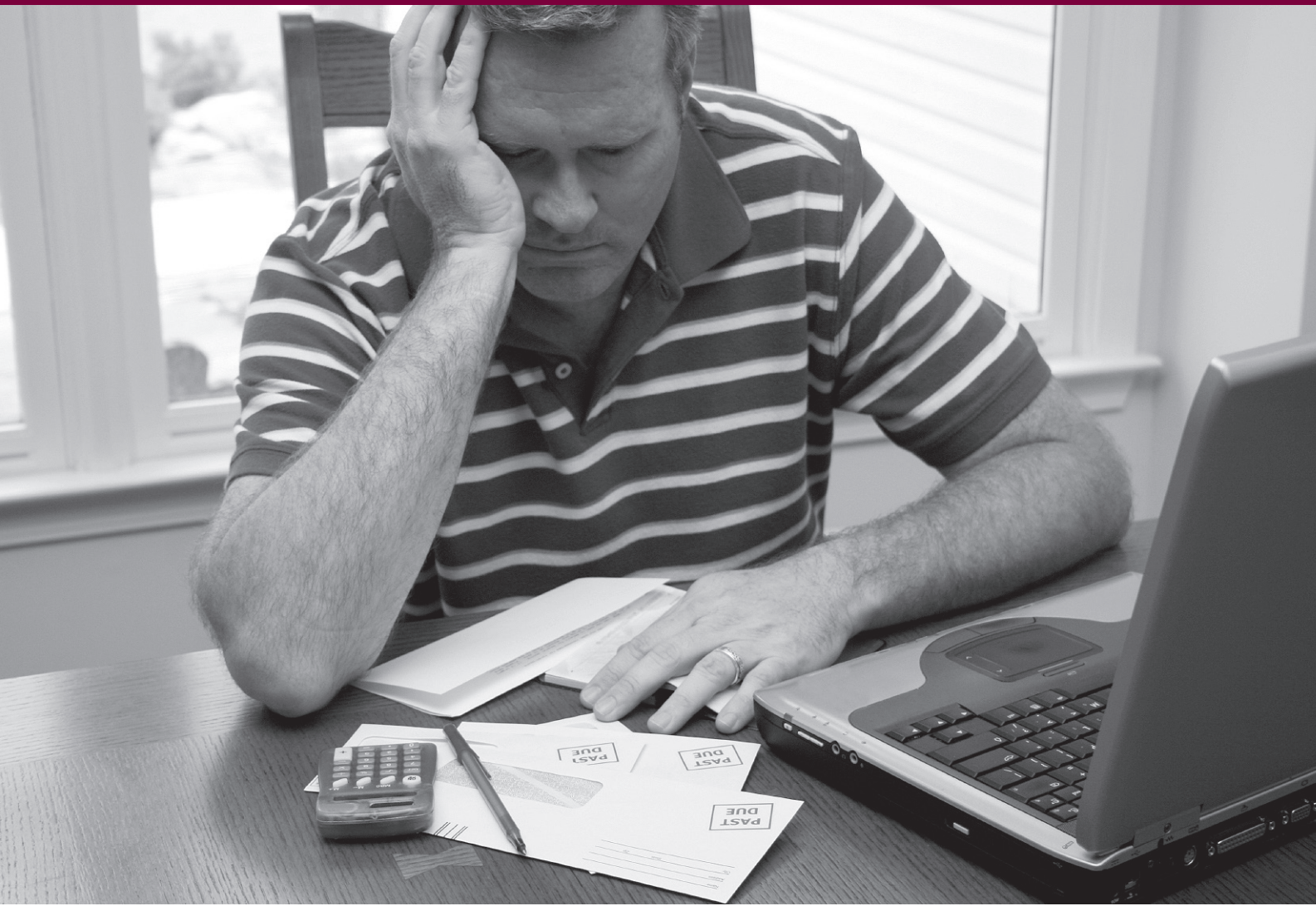
Ar budžeta palīdzību mēs vispirms izlemjam, kur tērēt naudu, lai pēc tam nebūtu jājautā, kur ir pazudusi nauda?

nekā šķiet, prasa mazāk laika nekā jums šķiet un tā neprasa matemātikas doktora grādu. Ja pierakstus veic katru dienu, tas prasa apmēram 5 minūtes.

Uzskaitē palīdz atbildēt uz jautājumu: kur paliek mana nauda? Tā arī palīdz saplānot nākošā mēneša/gada izdevumus un lielākus projektus, piemēram, mājas būvniecību. Ar budžeta palīdzību mēs vispirms izlemjam, kur tērēt naudu, lai pēc tam nebūtu jājautā, kur ir pazudusi nauda? Sastādīt budžetu nozīmē tērēt naudu ar mērķi. Bez budžeta mēs riskējam izdot vairāk nekā mums patiesībā pieder.

Veic uzkrājumus (Sal. Pam. 24:4; 30:25). Uzkrājumi ir finanšu joma, kuru kristieši bieži vien atstāj novārtā. Tomēr tieši uzkrājumi parāda, ka mēs spējam rīkoties atbildīgi un ilgttermiņā arī ietaupām. Pastāv 3 galvenie uzkrājumu veidi:

Ārkārtas uzkrājums, kas ir kā drošības spilvens neparedzētām ārkārtas situācijām, piemēram, darba zaudējums, steidzama operācija. Ārkārtas uzkrājumus iesaka uzkrāt 3-12 mēnešu izdzīvošanas izdevumu apjomā. Tātad ir jāaprēķina personas vai ģimenes viena mēneša iztikas minimums, kas katrā konkrētajā situācijā var būt ļoti atšķirīgs, un tad

reizi mēnesī, saplānojot ieņēmumus un cik daudz naudas tērēs noteiktām vajadzībām. Budžets disciplinēs ģimenes locekļus un atbrīvos no liekām domstarpībām.

Papildus mēneša budžetam vajadzētu būt arī plānam uz gadu vai ilgāku periodu par veicamiem lielākiem pirkumiem un uzkrājumiem. Ieņēmumu daļu vajadzētu plānot pesimistisku, lai nedzīvotu pāri saviem līdzekļiem. Tāpat ļoti noderīgs būtu scenārijs, kur novirzīt līdzekļus, ja ieņēmumi ir lielāki nekā plānoti.

Reizi mēnesī arī vajadzētu sekot līdzi, kā ir izdevusies budžeta izpilde, jāsaprot kāpēc ir pozīcijas, kuras ir lielākas vai mazākas par plānoto. Ja paredzams, ka turpmāk šāda tendence saglabāsies, tad jākorrigē arī nākotnes plāni.

Kā rīkoties, ja krīze mani ir jau skārusi?

Algas samazinājums, atlaists no darba, biznesa ienākumu samazinājums, bankrots – ko darīt? Šeit ir vairākas situācijas un līdz ar to iespējamie risinājumi.

Pirmkārt, ja krīze ir plaša – skar dziļi visu sabiedrību, tad ienākumu samazinājums var skart jebkuru – arī kristietī. Tomēr Dievs ir apsollis rūpēties par mūsu primārajām vajadzībām.

Otrkārt, krīzi var būt izraisījuši mūsu grēki. Šajā gadījumā Dieva mērķis nav mūs sāpināt, bet gan vest pie Sevis. Uzticēšanās Dievam, patiesa grēksūdze ir kā sākuma soli krīzes risinājumam.

Treškārt, krīzi var izraisīt gudrības trūkums, piemēram, nespēja pareizi saplānot savus izdevumus. Dievs aicina lūgt gudrību Viņam (Jēkaba 1:5) un apsola to dot devīgi. Pašlaik ir pieejami dažādi izglītošanas kursi, piemēram, jau iepriekš

pieminētais nodarbību cikls „Bībeliskie naudas un īpašuma pārvaldīšanas principi”, kas ir *Crown Financial Ministries* sagatavots materiāls un kas palīdz apgūt finansiālās lietas no kristiešu viedokļa. Kursu materiāli ir iegādājami biedrībā *Agape Latvia*. Arī Jelgavas draudzē vairākas ģimenes mācījās šo kursu un vairumā gadījumu atzina, ka saņēmuši atbildes. Apskatīšanas vērts būtu pravieša atraitnes piemērs 2.Ķēn. 4:1-7. Pravietis savas dzīves laikā kaut kādu iemeslu dēļ bija nonācis parādos un pēc tam nomira, atstājot parādu nastu ģimenei – sievai un bērniem. Parādu piedzinējs tagad draudēja paverdzināt bērnus, lai kompensētu parādu. Par laimi, atraitne sāka meklēt risinājumus, un tālākā notikumu gaita bija šāda. Viņa vērsās pie Dieva pravieša Elīsas pēc palīdzības un saņēma padomu apdomāt, kas tomēr viņai pieder. Izrādījās, ka viņai pieder trauks ar eļļu. Cik bieži mums liekas, ka mums nekā nav! Tad viņa savāca tukšus traukus no kaimiņiem jeb pieaudzēja tilpumu. Aizslēdzot durvis, viņa radīja netraucētus apstākļus Dieva brīnumam, un Dievs pavairoja no mazuma eļļas daudzumu. Beigās atraitne pārdeva pavairoto eļļu, lai atbrīvotos no parāda un no atlikuma pārtiktu pati ar dēliem.

Secinājumi no šī atgadījuma ir tādi, ka Dievam rūp finansiālie aspekti tāpat kā jebkura cita joma Tavā dzīvē, un Dievs vēlas un var mums palīdzēt. Dievs vēlas izmantot to potenciālu, kas mums ir dots. Es pieļauju, ka daudzi lasītāji paši ir piedzīvojuši, kā Dievs par mums rūpējas ikdienā. Šis atgadījums ir aprakstīts, lai paplašinātu mūsu ticību un parādītu, ka Dievs spēj atrisināt arī ļoti nopietnas vai pat kritiskas finansiālās situācijas.

Jānis Mucenīks,
Cēsu Sadraudzības draudzes
mācītājs.

Robežas paplašinās

Kristības 2003. gada jūlijā.

“**D**ievs ir uzticīgs, kas jūs aicinājis Sava Dēla Jēzus Kristus, mūsu Kunga, sadraudzībā!” 1Kor 1:9 Man pajautāja, kā viss sākās. Atbildēju, ka uzrakstīšu. Tomēr uzrakstīt ir grūti. Ļoti grūti. Ir viela veselai grāmatai. Kā lai to īsi uzraksta? Kā lai uzraksta izraudātās asaras? Kā lai apraksta prieka asaras? Nezinu... „Redziet, Es veikšu ko jaunu, tas jau parādās, vai jūs to neredzat?” (Jes 43:19).

Sākotnējā grupiņa

2002. gadā radās ideja par jauniešu mazās grupas izveidi. Sagatavoju ielūgumus un gāju sestdienas vakaros pa Cēsu ielām, un dalīju ielūgumus. Grupa lēnām izauga līdz 20 jauniešiem. Ar jauniešiem no ielas. Ar cigarešu paciņām kabatās. Tā tapa otrdienas vakari.

Pirmdienas vakaros pie sevis aicināju uz Bībeles stundām draudzes locekļus kopā ar interesentiem. Arvien noteiktāk uzstāju, ka ierašanās uz šīm nodarbībām iespējama tikai kopā ar kādu draugu. Tā šī grupa izauga līdz 30 cilvēkiem. Drīz sāku konstatēt, ka tie, kuri atnāca uz draudzes sabata dievkalpojumiem – sāka stāstīt, ka nesaprotot, par ko ir runa, un ka tie esot garlaicīgi. Pārdomājot šādas liecības, nācu pie saprašanas, ka viņiem ir sava taisnība. Pasaule strauji mainās, un arī liecināšanas veidiem ir jāmainās līdzī. Ja nē, tad drīz vairs nebūs kam liecināt...

Sarunas ar jauniešiem draugiem Bībeles stundās aizgāja līdz tam, ka katrs sāka iztēloties, kādai jābūt draudzei, ja mēs tādu veidotu paši...

Draudzes pirmsākumi

Atkāpšanās ceļā vairs nebija. Dažreiz Dievs rada jaunus, negaidītus, dažreiz nepatīkamus apstākļus, kuros mums nākas pieņemt lēmumus, kādus neviens cits tavā tuvumā nekad nav pieņēmis. 2003. gada aprīlī domubiedru un atbalsta grupa pieņēma lēmumu par jaunas draudzes veidošanu Cēsu pilsētā.

Satikos ar Draudžu savienības pārstāvjiem, viņi mani pilnvaroja veidot atsevišķu draudzi ar nosaukumu – Cēsu „Sadraudzība”.

Kādā no pirmdienas vakara Bībeles stundām līdzdalīju, ka ideja par jaunas

draudzes veidošanu ir iedarbināta, un aicināju nākamajā nedēļā trešdienas vakarā ierasties tiem, kas grib darboties jaunajā projektā. Ieradās kādi 10 cilvēki. Sekoja atbildību sadalīšana. Katram bija skaidrs, pie kādiem jautājumiem jādarbojas. Mums nu bija savs draudzes vecākais, savs sekretārs, savs kasieris utt. Bija tikai vēl viens „sīkums”... Neviens no viņiem nebija vēl kristīts!

Pirmais dievkalpojums 2003. g. 14. jūnijā.

Nolēmām – tajā brīdī, kad būs pirmās kristības, sāksim organizēt arī dievkalpojumus. Pienāca 2003. gada 7. jūnijs. Kristības Āraišu ezerā. Sapulcējušos ir daudz – no Cēsu draudzes, no Siguldas draudzes un arī no topošās Cēsu „Sadraudzības” – jo kristījās pirmais draudzes loceklis. Pēc nedēļas, 14. jūnija sabata pēcpusdienā,

Interesenti plāno draudzi.

devāties meža ieskautajā Gaujas krastā un rīkojām pirmo draudzes dievkalpojumu. Un tūlīt iezīmējās tas, kāpēc gribam būt. Garām laivās peld ūdenstūristi, bet mēs viņiem dziedam. Mēs gribam aktīvi evaņģelizēt! Tas ir tik iedvesmojoši! Mēs gribam Dievu slavēt!

Pēc mēneša viens pēc otra kristībām pieteicās arī draudzes vecākais, sekretāre, kasiere un citi. Devāties uz jūru. Braucām aiz Salacgrīvas uz Kuivižiem, „Sadraudzība” nu jau tradicionālu kristību vietu. Derību ar Dievu slēdza seši jauni cilvēki.

Turpmāk dievkalpojumus rīkojām dažādās Cēsu rajona vietās, vasaras periodā brīvā dabā. Sapratām mazo grupu nozīmi personīgai izaugsmei, kā arī kā vietai, kur aicināt savus draugus. Pēc gada mums bija 10 mazās grupas ar 60 interesentiem.

Pilnvērtīga draudze

Laiks skrien. Sasniedzot 20 draudzes locekļu skaitu, varējām draudzi oficiāli reģistrēt. Pienāca 2006. gada 27. maijs – Cēsu draudzes „Sadraudzība” dzimšanas diena.

Divu gadu vecumā mēs jau esam 40

draudzes locekļi. Un Latvijas Draudžu savienības kongresā 2008. gada 28. augustā delegāti nobalso par draudzes uzņemšanu Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības sastāvā.

Draudze lūdz no Dieva savu robežu paplašināšanu. Saskaņā ar apsolījumu, kuru atrodam 1.Laiku 4:10, Dievs atbild. Daudz un dažādi atbild. Bet tas jau ir cits stāsts, veselās grāmatas vērts. Dievs nav ierobežots. Viņš spēj arī neiespējamās lietas!

Šobrīd draudzē darbojas vairāk nekā 10 mazās grupas. Priekuļos ir uzņēmēju grupa, kas pulcējas katru darbadienas rītā pl.7:50. Tajā pavadām vienu stundu Dieva Vārda lasīšanā un lūgšanās. Jes 50:4 – „Dievs Tas Kungs man ir devis gudru mēli, ka es ar savu uzrunu protu stiprināt nogurušos; Viņš uzmodina mani ik rītū, Viņš ierosina manas ausis, lai es uzmanīgi klausītos kā mācekļi.” „Mazajām grupām vajadzētu sanākt kopā vakaros, pusdienlaikā vai agri no rīta, lai studētu Bībeli. Dodiet šiem ļaudīm iespēju lūgt, lai viņi tiktu stiprināti, apgaismoti un Svētā Gara svētīti... Ja jūs paši atvērsit tām durvis, pie jums atnāks lielas svētības.” (Liecības, 7. sēj., 195. lpp.)

Roenfelds “Church Planting”.

„Mazo grupu veidošanu kā pamatu kristiešu centieniem man parādīja Viens, kas nevar kļūdīties. Ja draudzē ir daudz cilvēku, ļaujiet viņiem sadalīties mazās grupās, lai strādātu ne vien draudzes locekļu labā, bet arī ar neticīgajiem. Ja vienā vietā ir tikai divi vai trīs, kas pazīst patiesību, ļaujiet, lai viņi apvienojas darbinieku grupā.” (Liecības, 7. sēj., 21. lpp.)

„Ticiet Tam Kungam, savam Dievam, – un jūs būsiet nodrošināti! Ticiet Viņa praviešiem, tad jūs uzvarēsiet!” 2.Laiku 20:20.

CĒSU SADRAUDZĪBAS DRAUDZĒ KALPO:

Anitra Rause,

mūziķe, slavēšanas grupas dalībniece:

Es esmu mūzikas skolotāja. Kamēr es nepazīnu Dievu, es pārdzīvoju, jo jutu, ka kaut kas nav tā, kā vajadzētu. Gribējās visu radikāli mainīt. Pat nestrādāt, nespēlēt. Es savā profesijā jutos ļoti nelaimīga. Kad es pieņēmu Jēzu par savu Glābēju, viss ļoti izmanījās, ieguva jaunu jēgu. Es sapratu, ka tā ir mana vieta.

Es strādāju ar bērniem un mācu viņiem dziesmiņas – mūsdienīgas, skaistas. Tagad esmu priecīga. Mēs koncertējam, koncerti ir sirsnīgi, mīļi, un tādā veidā mēs mēģinām liecināt.

Lai Dievs dod mums nosargāt to atmosfēru, kura pašlaik ir draudzē. Īpaši tajās reizēs, kad iezogas kāds inertums, stīvums. Lai tas tā nebūtu un mēs atkal esam dzīvi. Lai mēs neapslāpētu to, būtu dabīgi, mīloši un pazemīgi.

Ivars Rausis,

mūziķis, slavēšanas grupas dalībnieks:

Runājot par savstarpējo sapratni draudzē, tas ir tāpat kā mājās, ģimenē: ne vienmēr viss ir gludi. Ir pacēlumi un tad nedaudz lejā, bet

mērķis draudzei ir viens, un mēs uz to ejam visi kopā, un cenšamies, ja gadās kādi pārpratumi, tos izlīdzināt. Lai viss rit savu – Dieva – ceļu.

Mēs abi ar sievu pirms tam bijām luterāņu draudzē. Man patika iet uz baznīcu, klausīties mūziku, ērģeles. Pamazām sākās mans ceļš pie Kristus. Mums piedzima pirmā meita, un tas man deva īpašas izjūtas sirdī, ausīs, un es to mūziku pierakstīju. Tad mēs šo skaņdarbu dziedājām korī vairāku instrumentu pavadījumā.

Bija 1992. gads, un par Dievu vēl tik atklāti nerunāja. Bet mēs klasē vienmēr vispirms noskaitījām Tēvreizi. Es arī lūdzu Dieva vadību savā skolotāja darbā. Un es jutu, ka Dieva spēks mobilizē visu klasi.

Sieva Anitra sāka apmeklēt adventistu draudzi, un es reizēm gāju viņai līdzi. Savā draudzē es vēl vadīju kori. Līdz vienā dienā 2008. gadā sapratu, ka kaut kas ir jāmaina manā dzīvē. Tad bija kristības, es jutu, ka kaut kas ir mainījies, dzīve ir ieguvusi lielāku jēgu. Tā tas arī turpinās.

Mūsu draudze ir vienkārši fantastiska! Idejas, kas mums te ir, arī ir vienreizējas.

Mums ir cilvēki ar uzņēmību, kas grib kaut ko mainīt, kalpot, arī mūsu mācītājs Jānis ir brīnišķīgs.

Līga Ruttule,

lūgšanu vadītāja:

Katru darba dienu mums plkst.7:45 ir rīta lūgšana, kad mēs satiekamies, stundu lūdzam, lasām. Parasti mēs esam kādi 12 cilvēki. Vēl trešdienās mums pulcējas mazā grupa. Un 2 reizes mēnesī mums ir svētdienas lūgšana. Tas notiek mūsu mājās. Vēl apmēram reizi pusgadā mūsu mājās notiek arī dievkalpojumi. Arī vakarēdienu dievkalpojumi notiek vai pie mums, vai pie kādiem citiem draudzes locekļiem. Es pati un mēs kā draudze esam piedzīvojuši, ka vislielākais spēks, kas var kaut ko izmainīt, ir lūgšanas. Izmainot savu lūgšanu dzīvi, var mainīties arī pati draudze. Jo mēs sākām piedzīvot ļoti daudz brīnumu, iesākot vairāk lūgt. Tā ir Dieva atbilde par Cērpi, par citiem jautājumiem. Dievs paplašina robežas, dod jaunus projektus. Un es ticu, ka Viņš iedos arī kaut ko tādu, ko mēs šodien vēl nesaprotam.

Valda Reķe,
ģimeņu kalpošanas nodaļas
vadītāja.

Pieslēgšanās parole: dziivotlauliība

Svētot laulību un ģimeni kā institūciju, Dievs cilvēkiem ir devis gan lietotājevārdu, gan pieslēgšanās paroli. Mums, cilvēkiem, tā jāzina un jālieto. Kāda tā ir?

Divdesmit pirmā gadsimta elektronisko sakaru laikā, lai iegūtu kādu informāciju, sazinātos ar cilvēkiem tūkstošiem kilometru tālumā vai darītu savu ikdienas darbu, ir „jāpieslēdzas”. Jāpieslēdzas dažādām mājas lapām, „saitiem”, globālajam tīmeklim, jāzina lietotāja vārdi un vēl svarīgāk – vajadzīga pieslēgšanās parole. Svētot laulību un ģimeni kā institūciju, kas vēlāk cilvēkiem izrādījies kā lielākais izaicinājums pasaulē, Dievs ir devis gan lietotājevārdu, gan pieslēgšanās paroli. Mums, cilvēkiem, tā jāzina un jālieto. Kāda tā ir? Labs jautājums. Atbildes ir visdažādākās – mīlestība, sapratne, sekss, cieņa, uzticība, romantika utt.

Atbildes meklējumos

Romantiskā mīlestība, par ko raksta grāmatas, kam veltīti žurnāli, par ko uzņem filmas, apdzied un visādi citādi izpušķo, apgalvo, ka laulības noslēpums jeb pieslēgšanās parole ir laime. Senatnē domātājs Sokrāts ir teicis: „Ja tu dabū labu sievu, tu kļūsti laimīgs. Ja dabū nelabu, tu kļūsti filozofs.” Par šo izteicienu atliek vien pasmaidīt, taču vēsture liecina, ka senatnē romantiskā mīlestība nebija pazīstama kā jēdziens. Vissenākā liecība ir Bībelē uzrakstītā Augstā Dziesma.

Nevēlos apgalvot, ka romantiskas attiecības nav daļa no laulības, kas regulāri jāatdzīvina un jāuztur, taču daudzi domā, ka laulībā galvenā ir romantika, un ka tā var izdzīvot, balstoties uz romantiskām jūtām,

vai ka tās ir ļoti svarīgas, izvēloties dzīvesdraugu (vairumā gadījumu arī tā notiek). Tomēr reālā dzīvē šie apgalvojumi neattaisnojas, lai gan nabadzīga ir tā laulība, kurā nav kaisles, romantikas un piepildījuma.

Šī raksta mērķis ir aizsākums rosināt lasītājus aizdomāties par jautājumu: ar kādu mērķi Dievs deva laulību? Ko no laulības jāsaņem katram cilvēkam atsevišķi? Un ja nu Dievs devis laulību, lai padarītu mūs vairāk svētākus nekā lai padarītu mūs laimīgākus?

Realitāte

Laulību satur nobriedusi mīlestība. Kāda tā ir? Tā ir laulība, kas iztur, kad attiecībās virsroku pārņem cilvēka dabīgais raksturs un grēcīgā daba.

Ja atceramies laulību solījumu, tad parasti gan jaunais vīrs, gan sieva to dod romantiski, ziedu skavās, ciešā apskāvienā, skaistās mūzikas skaņās. Laulību solījums aicina izpildīt gandrīz cilvēcīgi neiespējamo – ideālu. Bet mēs solām, mēs taču to vēlamies, īpaši, lai otrs cilvēks to izpilda attiecībā pret mani, un ja viņš/viņa to nerealizē, tad nekautrīgi atgādinām: bet tu taču solīju, ka... Īstenībā laulību solījums ir veids jeb ceļš, kā mēs gribētu dzīvot. Taču laulība mums atgādina par ikdienas dzīvi ar grēcīgu cilvēku ļoti sarežģītā, nestabilā, sagrozītā pasaulē. Nevienš jau nav solījis, ka būs viegli, bet vai tad mēs visi to vieglumu nevēlamies?

Mēs tiecamies pēc mīlestības, bet tiekam iemesti ienaidā. Vērojot reālo dzīvi, kas izteikta statistiskos datos, jāsecina, ka laulības solījumu īstenot ir

ļoti, ļoti grūti, ka strādāt pie attiecību noturēšanas un sevis pilnveidošanas ir sarežģīti un ka dzīvošana laulībā ir lielākais dzīves izaicinājums, un ne tikai, tas ir smags darbs, tā ir māksla.

Atgriežoties pie jautājuma, ar kādu mērķi Dievs iesvētīja laulību dzīves realitātes šķēsgriezumā, rosās nemiers – vai Dievs domāja par ideālu, ilūziju vai laimīgu laulību?

Kas ir vieglāk?

„Cilvēkam ir labi sievu neaizskart. Bet netiklības novēršanas labā lai katram ir sava sieva un katrai sievai savs vīrs. Vīrs lai izpilda savu pienākumu pret sievu un sieva pret vīru.” (1.Korintiešiem 7:1-13) Tāda ir apustuļa Pāvila atbilde ticīgajiem Korintā. Kristīgs autors Gary Thomas minētā jautājuma sakarā raksta, ka, ja tu gribi būt brīvs un kalpot Jēzum, tad nav šaubu – paliec neprecēts/neprecēta. Laulība paņem ārkārtīgi daudz laika. Bet ja tu vēlies kļūt Jēzum līdzīgāks raksturā, tad virzībai uz šo mērķi nevar iedomāties neko labāku kā apprecēšanos. Precētiem cilvēkiem ir jāsastopas ar tik daudz un dažādām rakstura pilnveidošanas lietām, ka tas nav iespējams, dzīvojot vienam.

Protams, Jēzus nebija precēts, taču Viņš dzīvoja ģimenē, turklāt tas bija praktiski viss, ko viņš darīja līdz brīdim, kad Dievs Tēvs paziņoja: „Šis ir mans mīļais Dēls, pie kā man labs prāts.” Ko gan Jēzus bija darījis, lai saņemtu šādu Debesu Tēva novērtējumu un uzslavu? Viņš bija DZĪVOJIS ĢIMENĒ! Dzīvojis, godinot vecākus, un darbojies

tēva – patēva darbnīcā. Tas bija un ir Dievam patīkami – dzīvot ikdienas dzīvi ģimenē. Divdesmit četras stundas diennaktī, septiņas dienas nedēļā palikt un būt uzticīgam. Ģimenes dzīve ir īstenība, kas maļ, berž, rīvē, pulē un spodrina raksturu Jēzum līdzīgu.

Man nav personīgu pretenziju pret cilvēkiem, kuri izvēlējušies dzīvot klosterī. Taču salīdzināsim situāciju kādā parastā gadījumā – trijos naktī, piemēram! Kas ir vieglāk – piecelties šajā laikā agraļam ikrīta lūgšanām, vai mosties nakts vidū, lai nomainītu autiņus raudošam mazulim, kas pamodies nesaprotami no kā un nemaz nevēlas gulēt? Trijos naktī jautājums, kas ir vieglāk, var kļūt ārkārtīgi nozīmīgs. Ko izvēlēties?

Laime nav galvenais...

Laulība un dzīve ģimenē nemitīgi aicina pilnīgi jaunai un pašizliedzīgai dzīvei. Jebkurai situācijai, kas liek nesavtīgi rīkoties, ir liela garīga vērtība. Uzpurēšanās, beznosacījuma mīlestība, ikdienas daudzkārtēja piedošana – tās ir garīgās vērtības, kas maz pamazām liek domāt, ka laulības īstētais mērķis ir nevis laime, bet gan svēta dzīve. Dievs vēlas cilvēka labklājību, arī laime un svēta dzīve ir saderīgi jēdzieni, bet, lūkojoties uz laulību svēttapšanas skatījumā, ir pavisam cita perspektīva.

Ja laulības galvenais mērķis būtu padarīt cilvēku laimīgu, tad gadījumā, ja nejūtos laimīga, varu veidot jaunu laulību katrus 3-4 gadus, varbūt tajā jutīšos laimīgāks. Pāvils rakstīja, ka ir tik daudz netiklības – dusmu, naida, agresijas, savtības – ka mums jāveido ciešas attiecības ar otru cilvēku, lai laulībā strādātu pie savas uzvedības un attieksmes.

„Esiēt pilnīgi kā jūsu Debesu Tēvs ir pilnīgs.” (Mateja 5:48) Vai šie Jēzus vārdi aicina uz kaut ko nereālu, tālu, nesasniedzamu? Vai cilvēkam jebkad būs iespējams būt pilnīgam kā Dievam? Vai tas vispār ir iespējams?

Kristus norāda, runājot iepriekš šajā nodaļā, par dzīves standartiem un vērtībām, ka ceļš uz pilnību ved caur ikdienas dzīvi laulībā un ģimenē. Laulība ir viena no daudzām dzīves situācijām, kas palīdz cilvēkam gūt dzīves jēgas apziņu, mērķi un piepildījumu no Dieva. Laulībā ir ļoti laimīgas dienas, kas mijas ar pienākumiem, prasībām, izaicinājumiem un laikus nomaksātiem komunāliem rēķiniem, bērnu audzinā-

šanu, iztikas pelnīšanu un tīras mājas uzturēšanu.

Laulība paies – Dievs paliks

Laulība tāpat kā viss uz šīs zemes ir īslaicīga mūžības skatījumā. Vīra vai sievas personīgās attiecības ar Dievu ir un būs ilglaicīgākas nekā viņu savstarpējās attiecības, kas var izbeigties pēkšņi, negaidot, pārsteigt nesagatavotus, vienam no laulātajiem aizejot dusēt nāves miegā. Tādēļ laulība lielāku jēgu iegūst, ja abi – vīrs un sieva – veido sadraudzību ar Dievu kopīgi. Šāds dzīvesveids, ejot tuvāk Dievam kopā, satuvina vienu otram.

Mēs varam kopīgi censties, lai mūsu mājoklis būtu patīkams un mierpilns, lai seksuālās attiecībās būtu prieks un labsajūta abiem, varam dzīvot tā, lai vienmēr saglabātu cieņu un savstarpēju laipnību. Tas ir svarīgi un kopējo pūļu vērts. Taču visvairāk laulātos satuvina tuvošanās Dievam. Ja šīs attiecības ir dzīvas un ja tajās tiek ieguldīta enerģija un laiks, tad arī savai laulībai neuzliksim bargas prasības, sagaidot viens no otra, pieprasot viens no otra,

vīru kā Dieva īpašumu. „Tāpēc, vai pie tā Kunga mājās būdami, vai vēl svešumā, mēs cenšamies, lai būtu Viņam patīkami.” (2.Korintiešiem 5:9) Tas ir mērķis laulībā – būt Dievam patīkamiem! Vai tāds ir jūsu laulības mērķis? Vai esat to apsprieduši? Kāpēc izvirzīts šāds mērķis? Atbilde 14. pantā: „Jo Kristus mīlestība mūs vada, kad tā spriežam.” Man kā kristietei nav citas izvēles – esmu Kristum parādā dzīvot Viņam. Šāda attieksme mudina raudzīties uz savu dzīvesdraugu ar attieksmi „ja kas ir Kristū, ir jauns radījums”.

Kristus kalpošanas pamatuzdevums bija un ir salīdzināšanas darbs – vest cilvēku tuvāk Dievam. Vai var runāt par salīdzināšanas darbu laulībā, ja tai pāri klājas šķiršanās ēna, naidis un kļūdu meklēšana, strīdi, nesaskaņas. Ja mana laulība nav saskaņā ar manu pārliecību, es esmu nodevusi savu dzīves mērķi. Salīdzināšanas kalpošana sākas un turpinās mājās, ģimenē, laulāto guļamistabā, virtuvē – piedošana, uzpurēšanās, sapratne.

Dzīvošana laulībā ir lielākais dzīves izaicinājums, un ne tikai, tas ir smags darbs, tā ir māksla.

lai piepildītu garīgo tukšumu.

Jāsaka, ka Dievs novērtē mūsu centienus, kas ne vienmēr vainagojas ar lieliem vai pat maziem panākumiem, jo tikai Radītājs var saprast sirds labo gribu, pat ja tā maskēta un slēpta aiz dažkārt visai neizskaidrojamas un ne vienmēr saprotamas uzvedības. Jebkurā gadījumā, par vienu varam būt pārliecināti, lai kā mēs censtos, gan kopīgi, gan atsevišķi, mēs nekad nemīlēsim vairāk nekā Dievs mūs mīl ar beznosacījuma mīlestību.

Kristus parādnieki

Vilšanās laulībā dažkārt notiek tādēļ, ka no otra cilvēka sagaidām pārlietu daudz, mēs vēlamies iegūt dzīves piepildījumu no otra cilvēka. Vai nav par daudz gribēts? Jāatceras, ka mans vīrs vai sieva nav Dievs, bet ikviens cilvēks ir radīts ar ilgām pēc Dieva pilnības, kuras tikai Viņš var piepildīt. Laulība ir garīgās izaugsmes konteksts, jo tā ir izaugsme kalpošanā, paklausībā, raksturā un mīlestībā pret Dievu un cilvēkiem, novērtējot savu sievu vai

Mēs nevaram veiksmīgi sludināt Labo vēsti, ja tā vispirms neparādās mūsu mājās: necienot, negodājot savu sievu/vīru, veicinot nemieru ar savu neapmierinātību. Kā es varu liecināt saviem bērniem par Dieva salīdzināšanas dāvanu pasaulei, ja viņi redz, ka maniem solījumiem nav graša vērtības?

Ja pāra kopīgais mērķis ir patikt Dievam, tad viņi nemeklē laulību šķirt. Ir izņēmumi, Bībelē par tiem rakstīts. Pirmais iemesls, kāpēc palikt laulībā – tas ir kristieša pienākums. Vai varu runāt par piedošanu un salīdzināšanu, ja meklēju atšķiršanu? Ja esam precējušies ar mērķi kļūt laimīgi, tad viena neizdošanās dzirkstele var nodedzināt visu attiecību mežu.

Katra lasītāja pārdomām atstāju jautājumu, uz kuru atbilde jāmeklē abiem laulātajiem kopā: Un ja nu Dievs laulību devis, lai padarītu mūs vairāk svētākus nekā laimīgākus?

Lai jums veicas, atrodot jūsu laulības pieslēgšanās paroli Dieva globālajam tīmeklim!

Māris Debners,
Latvijas draudžu savienības
palīgmācītājs.

Reklamēt Kristu

Šodien internets ir pieejams gandrīz jebkur, tāpēc to ne vien var, bet ir nepieciešams izmantot kā vienu no kanāliem, pa kuriem varam nest cilvēkiem Labo vēsti.

Elektriskie tīkli, āderu tīkli, ceļu tīkli, mācību iestāžu tīkli, degvielas uzpildes staciju tīkli, banku, aptieku un vēl tūkstošiem citu tīklu. Nemaz nerunājot par zvejnieku un zirnekļu tīkliem. Visa pasaule ir ietīta tīklos. Tīmekļa pavedieni stiepjas no cilvēka uz cilvēku, no mājas uz māju, no pilsētas uz pilsētu, no valsts uz valsti, no kontinenta uz kontinentu. Vispopulārākais droši vien ir vispasaules savstarpēji saslēgto datoru tīkls jeb internets. Tomēr visaptverošākais un ietekmīgākais pilnīgi noteikti ir Dieva žēlastības tīkls. Vai šie divi pēdējie tīkli pārklājas? Reizēm jā. Bet varētu vēl daudz vairāk. Zināmā mērā tas ir mūsu – kristiešu – rokās.

Draudzēs mēs tiekam aicināti iesaistīties *evanģelizācijā*. Jau pasen domāju, kā šo seno apzīmējumu pārtulkot mūsdienīgā valodā, lai tas būtu saprotams ne tikai rūdītiem, „izmācītiem” kristiešiem, bet ikvienam. Nonācu pie slēdziena, ka trāpīgs un saprotams apzīmējums, kas visai pilnīgi pauž to pašu domu, ko senais jēdziens *evanģelizēt*, ir gluži vienkārši – „reklamēt Kristu” (ja kādam vārds *reklamēt* šķiet pārāk komercializēts, varat to aizstāt ar vārdu *popularizēt*). Vai Kristu vajag reklamēt

arī internetā? Un ja vajag, tad kā to var darīt? Lūk, ko par to saka Adventistu Kārsavas, Ludzas un Rēzeknes draudzes mācītājs Dainis Rudzīts, kā arī informācijas tehnoloģiju speciālists Imants Ģipslis.

Kā lapas rudenī

Dainis Rudzīts,
mācītājs.

“Nav šaubu par to, ka internets ir nozīmīgs daudz cilvēku dzīvē. Tas, ka internets ir dažreiz kaitīgs, arī ir pierādīts. Piemēram, tālruna izmantošana var radīt atkarību. Bet vai tāpēc nepasludināsim i-netā Labo vēsti par Jēzu Kristu, par Viņa draudzības piedāvājumu un par Viņa drīzo atnākšanu?

Grāmatu lasīšana iet mazumā, un izskatās, ka nekāda aģitācija vairs nevar palīdzēt. Arī pēc lielo kokrūpnieku prognozēm, sakarā ar globālo ekonomisko krīzi, kas joprojām padziļinās, samazināsies pieprasījums pēc papīra, jo samazināsies pieprasījums pēc žurnāliem, avīzēm un grāmatām. Ja mēs paskatīsimies apkārt, tad reālā aina ir tāda, ka lielu daļu cilvēku var aizsniegt ar adventes vēsti, kas mums ir, tikai izmantojot internetu.

Šodien internets ir pārpludināts ar maldinošu garīgu informāciju. Astroloģija, mistika, horoskopi, ziņas par to, cik pagānisms ir labāks par kristietību, ziņas par to, ka ir citi glābēji bez Kristus, piemēram, Marija, un ziņas, ka Kristus jau ir atgriezies un darbojas uz mūsu planētas, jau sen ir pieejamas interneta apmeklētājiem. Ir laiks piedāvāt i-neta lietotājiem Svētajos Rakstos balstītu informāciju, kas viņus var vadīt uz glābjošām attiecībām ar Jēzu.

Lūk, divi citāti no Dieva vēstneses teiktā: „*Publikācijām, kas satur Bībeles patiesības, jābūt izkaisītām kā lapām rudenī. Paaugstiniet Viņu, dvēseļu Glābēju, paaugstiniet Viņu augstāk un arvien augstāk.*” Un „*Publikācijas jāpavairo un jāizkaisa kā lapas rudenī. Šie klusie vēstneši apgaismos tūkstošiem prātu katrā valstī un katrā tautā.*” Līdz šim mēs uzskatījām, ka tas ir tikai grāmatu centru, kolportieru un brīvprātīgo grāmatu izplatītāju darbs. Domāju, ka tās ir arī interneta mājas lapas, kuras var būt tikpat daudz kā lapas rudenī un var nest dziedināšanu cilvēkiem. Tādējādi saprotamāki kļūst Elenas vārdi, ka jaunieši pabeigs darbu. Internets ir joma, kurā vislabāk var darboties jaunieši. Draudzes vispasaules

līmenī ir izveidots Globāls Interneta Evaņģelizācijas Tīkls (*Global Internet Evangelism Network*) - skat. <http://gien.adventist.org>. Tie ir interneta tehnoloģiju speciālisti, evaņģēlisti un komunikācijas vadītāji, kas katru gadu sanāk kopā, lai pārrunātu par interneta tehnoloģiju radošu izmantošanu Labās vēsts līdzdalīšanā pasaulei.

Visiem adventistiem noteikti nevajadzētu piedalīties interneta evaņģelizācijā tā iemesla dēļ, ka Dievs mums katram ir devis dažādas spējas un Gara dāvanas. Un visas Gara dāvanas ir nozīmīgas, sākot no pravieša līdz pat viesmīlības un došanas dāvanai. Izpēti, ko Dievs tev ir devis, ar ko tu vari kalpot citiem! Vislaimīgākais kristietis ir tas, kurš ir atklājis savas garīgās dāvanas un izmanto tās, palīdzot citiem iepazīt Jēzu Kristu kā savu personīgo Glābēju.”

Interneta un informācijas tehnoloģiju izmantošana evaņģelizācijā

Imants Ģipslis,
informācijas tehnoloģiju speciālists.

Pēdējo gadu laikā ne tika pasaules attīstītāko lielvalstu, bet arī Latvijas interneta lietotāju skaits ir ļoti strauji palielinājies. Statistikas pētījumi liecina, ka 53 % Latvijas iedzīvotāju 15 līdz 74 gadu vecumā pēdējo 6 mēnešu laikā ir izmantojuši internetu, bet 49% Latvijas iedzīvotāju internetu lieto regulāri. Internets ir pieejams valsts bibliotēkās, izglītības iestādēs, lidostās, autoostās, benzīna uzpildes stacijās, kā arī daudziem mājās. Internetu varam izmantot arī mūsu mobilajos tālruņos. Tas nozīmē, ka šodien internets ir pieejams gandrīz jebkur.

Bet ko no tā visa varam secināt mēs, kristieši? To, ka internetu ne vien var, bet ir nepieciešams izmantot kā vienu no kanāliem, pa kuriem varam nest cilvēkiem Labo vēsti. Te, iespējams, daudziem rodas jautājums – kā to darīt? Interneta izmantošanai evaņģēlija nešanai ir nepieciešami arī rīki – virtuāli rīki interneta programmatūras un dažādu tehnoloģiju veidā. Lai ar minimāluresursu izmantošanas sasniegtu maksimālus rezultātus, nepieciešams izvēlēties pareizos interneta servissus un programmas. Tādēļ arī nedaudz apskatīsim pieejamos populārākos bezmaksas interneta rīkus, kuri var tikt izmantoti mūsu izvēlētajam mērķim,

kā arī galvenos interneta mājaslapas veidošanas punktus.

Dažādi interneta rīki

Evaņģelizācijai interneta vidē varam izmantot arī tos pašus rīkus, kurus mēs izmantojam ikdienā saziņai vai izklaidei. Tie varētu būt draugiem.lv dienasgrāmatu ieraksti vai diskusiju grupas, e-pasta paraksti vai Skype garastāvokļa ziņas ar Bībeles pantu, dažādu nozaru forumi, ziņu portālu rakstu komentēšana, YouTube, *podkasti*, *blogi*, u.c. interneta servisi.

Mājaslapas reģistrēšana un izveide

Protams, ja Dievs devis jums prasmes vai vismaz vēlmi izveidot mājaslapu, tad arī nevajag vilcināties rīkoties.

tās priekšrocības ir:

- Tā ir bezmaksas.
- Tā ir iztulkota latviešu valodā.
- Salīdzinoši viegli uzstādāma.
- Tai ir viegli saprotama administrēšanas vide.
- Pieejams liels bezmaksas dizaina variantu klāsts.
- Sistēma pastāvīgi tiek pilnveidota.
- Tā ir 2. populārākā pasaulē.

Ir pieejamas dažādu sarežģītības līmeņu interneta informācijas tehnoloģijas, kas nozīmē, ka gandrīz ikvienam ir iespējams izmantot šīs tehnoloģijas ne tikai sadzīvisku problēmu risināšanā, bet arī kā palīgu, iepazīstinot cilvēkus ar Jēzu.

Mūsu uzdevums – izmantot šīs tehnoloģijas pareizam nolūkam!

**Ja mēs paskatīsimies apkārt,
tad reālā aina ir tāda, ka lielu daļu cilvēku
ar adventes vēsti var aizsniegt, vienīgi
izmantojot internetu.**

Galvenie nepieciešamie soļi – jāizdomā mājaslapas pamatideja un misija, kā arī jāizvēlas mājaslapas veids, vai tas būs personīgais blogs, vietējās draudzes informatīva mājaslapa vai apjomīgs portāls par dažādām kristīgām tēmām, vai arī garīgo grāmatu interneta veikals. Kad tas izdarīts, jāveic mājaslapas nosaukuma jeb *domēna vārda* reģistrēšana www.nic.lv, kas izmaksā 8.50 LVL. Tālāk jums jāizvēlas platforma, uz kuras mājaslapa darbosies, vai arī, ja jūsu prasmes ļauj, jāizveido pašam mājaslapu ar visu tās administrēšanas pusi un atbilstību interneta standartiem. Un pēdējais, bet ne mazāk svarīgais no galvenajiem soļiem, ir mājaslapas hostinga jeb servera vietas izvēle. Jums ir jāizvēlas servera vieta attiecīgi jūsu mājaslapas vajadzībām. Ir pieejami daudz un dažādi hostinga pakalpojumu veidi sākot ar lētākiem, pat bezmaksas, risinājumiem un beidzot jau ar personīgo serveri.

Ar pamata zināšanām interneta lietošanā ērti rīki mūsu mērķa sasniegšanai ir *blogu* platformas. Tās pārsvarā ir bezmaksas un jau ar gataviem pārvaldīšanas rīkiem, kā arī dizaina variantiem. Kā dažus no tiem varu pieminēt, *blogger.com*, *wordpress.com*, *wordpress.org*, u.c.

Piemēram, WordPress sistēmas snieg-

Protams, šo rakstu aizsāktā tēma ir plaša, un šī atvēruma ierobežotais apjoms neļauj to detalizēt. Tomēr, ja kāds no jums, cienījamie lasītāji, ir sajutis aicinājumu iesaistīties Kristus popularizēšanā internetā, jūs varat saņemt gan garīga, gan tehniska rakstura konsultācijas un atbalstu, sūtot ziņu uz e-pasta adresi - pasts.bibele@inbox.lv.

Visiem pārējiem gribu atgādināt, ka jūs esat laipni aicināti iepazīt un izmantot jau esošās tīmekļa vietnes – gan Latvijas draudžu savienības oficiālo mājaslapu www.adventisti.lv, kur atradīsiet arī saites uz vietējo draudžu lapām, gan speciālos projektus: „PasaulesGals.lv” (<http://www.pasaulesgals.lv/>) un „Vienkārsi par būtisko” (<http://bible.blogspot.com/>). Kamēr PasaulesGals.lv ir tiešāk orientēts uz nekristiešu auditorijas aizsniegšanu, „Vienkārsi par būtisko” ir vairāk vēlīts draudzes locekļu un draudzes kalpotāju vajadzībām, un, „lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam, Kristus miesai par stiprinājumu” (Efeziešiem 4:12). Gaidīsim arī jūsu idejas, aizlūgšanas un, kas zina, varbūt arī tiešu līdzdalību šajos projektos!

*Ir jaunieši,
kuri kādā dzīves
posmā izvēlas aiziet
no draudzes.
Kāds ir to ceļš
atpakaļ uz draudzi?
Kā piedot sev?
Kā, apzinoties savu
vainu, atgriezties?
Kā izturēties tiem,
kuri šo jaunietai
sagaida?*

Ceļš uz mājām...

Pirmo reizi kristījies 1992. gada martā. Ilgu laiku domāju, ka diez vai varētu aiziet no draudzes, bet pagāja vairāki gadi, un, tā kā mana jaunā dzīve nesaskanēja ar draudzes pamatprincipiem, uzrakstīju atlūgumu. Protams, draudzi turpināju apmeklēt kā parasti. Pagāja kāds laiciņš, un es no jauna kristījies. Patiesībā otrās kristības nekad neesmu uzskatījis par otrajām kristībām. Pirmās kristības man vienmēr ir bijušas galvenās un vienīgās. Viss, kas ir noticis pēc tam, ir bijušas tikai svārstības, dažreiz augšā, dažreiz lejā. Cilvēks ir vienmēr tur, kur viņš grib būt. Dzīvei bez Dieva nav jēgas, un vienīgi Dievs man ir devis patiesu dzīves piepildījumu. Kā arī dzīve neietu, galvenais ir nepadoties un rāpties uz augšu.

Ir piedots!

Valda Reķe, teol. maģistre, pedagoģe.

Katrs no mums, apzinoties, ka ir grēkots – tīši vai netīši –, ir uzdevis jautājumu: vai Dievs to man piedos?

Grēks ir nopietns. Grēkot ir viegli. Grēks ir cilvēkiem patīkams. Grēko visi, neatkarīgi no vecuma, rases, tautības, reliģiskās pārliecības, pilsonības, statusa vai politiskās piederības. Grēks atšķir no Dieva. Grēki ir dažādi. Nav nevainīgu un ļoti smagu grēku. Grēks ir grēks savā būtībā. Cilvēkiem patīk runāt par citu grēkiem.

Cilvēks grēkojot ne tikai sarauj attiecības ar Dievu, bet grēka procesā gribot un negribot iesaista citus cilvēkus. Īstenība ir tā, ka cilvēks negrēko spontāni, bet gan grēks jau sen ir piedzimis un izauklēts cilvēka prātā. Piemēram, nav tā, ka kāds nejauši nokļūst nakts klubā vai azartspēļu zālē. Iespējams, ka kāds uzaicina, pamudina, motivē, bet tas nekad nebūs kārdinājums cilvēkam, kurš nav tam gatavs un kuru tas pilnīgi neinteresē. Nav arī tā, ka jauna meitene/sieviete pēkšņi ir stāvoklī (ja vien viņa nav izvarota). Tās ir sekas kādām nesagatavotām, priekšlaicīgām attiecībām līdz ar to viņas izvēle.

Par nožēlu, grēkot pamudina mediji, sabiedrība, kā arī paši tuvākie cilvēki – ģimene: neīstums attiecībās, izlikšanās,

melīga vide, kurā jaunieši uzaug; vecāku attiecības, kas tiek „nospodrinātas”, izejot sabiedrībā; dubultā dzīve ģimenē, kas atšķiras sestdienā un pārējās nedēļas dienās; iespējams, arī ačgārna vērtību pārvērtēšana u.c. Tas, kas ir ļauns, tiek cildināts kā atraktīvs, skaists un baudāms. Tas, kas ir labs un vērtīgs, tiek daudzkārt novērtēts kā vēsture vai kaut kas nevajadzīgs un neizpildāms.

Ir cilvēki, kuri gadiem sevi sauc par kristiešiem, ir aktīvi baznīcēni, bet kuriem nav pārliecības un skaidrības, vai viņiem ir piedots un kā to zināt. Šos cilvēkus vajā vainas apziņa, un nereti tā tiek „projecēta” uz citiem, apgalvojot, ja tu grēkosi, netiksi debesīs, Dievs vai cilvēki tevi nemīlēs un tamlīdzīgi. (Pēc principa: ķeriet zagli!) Šie cilvēki nekad nav saņēmuši dvēseles dziedināšanu.

Bībelē skaidri rakstīts, ka Dievs vēlas, lai cilvēkam ir sapratne, ka viņš ir grēkojis, ka grēku jānožēlo, bet Viņš nevēlas, lai Viņa bērni no Viņa baidītos vai dzīvotu pastāvīgās bailēs par nepiedošanu un grēka algu – nāvi.¹

Katram cilvēkam, neatkarīgi no tā, vai viņš to vēlas vai nē, apzinās vai nē, ir vajadzīga Dieva žēlastība. „Dieva žēlastības dāvana par nožēlu tiek pārprasta. Žēlastība nav licence grēkam, drīzāk tā ir brīvība no vainas apziņas. Žēlastība nesniedz nevainojamu dzīvi, bet gan šķīstību.”² Ja cilvēks domā, ka piedots uz visiem laikiem nozīmē, ka var turpināt grēkot kaunpilnā veidā, tad jālūdz par to, lai Dievs pārliecina tā cilvēka sirdi un vada pie grēka atziņas un nožēlas. Ja cilvēks domā, ka viņa grēks nemaz nav tik briesmīgs vai smags, jālūdz, lai Dieva Gars uzrunā šo cilvēku un pārliecina par grēka un tā seku nopietnību un piedošanas spēku.

Dievs vēlas, lai mums būtu vainas apziņa sirdī, kad grēkojam, lai mūs brīdinātu, ka kaut kas iet greizi un tas „jāsalabo”. Dievs vēlas personīgo vainas apziņu grēkojot, lai motivētu cilvēku meklēt dziedināšanu. Dievs nosoda grēku, bet mīl

1 Jesaja 57:15-19; Ebrejiem 13:4; Mateja 23: 27-28; 2. Pētera 2:14; Jāņa 8:44; 1. Korintiešiem 2:11; 1. Sāmuela 16:7; Apustuļu darbi 15:8; 1. Timoteja 4:1-4;

2 Joe Beam, „Forgiven Forever.” (Howard Publishing CO, 1998.) 19. lpp.

katru grēcinieku ar beznosacījuma mīlestību. Cilvēkiem to ir grūti izdarīt – atdalīt grēku no cilvēka-grēcinieka. Ja cilvēks ir kristietis, sātana spēki nevar nolaupīt glābšanu, bet var atņemt dzīvesprieku vai pat likt atteikties no Dieva svētībām.

Dziedināšanai no vainas apziņas ir vairākas barjeras, kuras jāpārvar:

- jāpiedod Dievam;

- jāpiedod cilvēkiem, kuri jebkad nodarījuši pāri (jāpiedod arī tiem, kuri nav vairs dzīvo zemē, piem., mirušam vecākam, kurš izpostījis bērnību);

- jāpiedod sev pašam;

Piedot Dievam. Tas nav vajadzīgs Dievam, bet mums – cilvēkiem. Kad zaudējam kādu tuvinieku, kad cieš nevainīgi bērni, cilvēks jautā, kāpēc Dievs neko nedara, lai tā nenotiktu. Parasti tās ir dusmas par zaudētu tuvinieku. „Dusmo, bet negrēko!” Atceramies Martu un Mariju, sašutušas par sava brāļa Lācara nāvi. Vispirms jārūnā par savām izjūtām ar Dievu. Tad sāpes un aizvainojums ticībā „jāpalaiž vaļā”. Tas ir ļoti svarīgi, lai nevainotu Dievu par pasaulē notiekošo ļaunumu un ciešanām. Runā uzticības vārdus un lasi Bībeles tekstus, atkārtot, ka Dievs var dziedināt tavas dusmas. Dod

Dievam laiku pārveidot Tavu sirdi. (13. Psalmis)

Piedot citiem. Piedot ne vienmēr ir viegli, jo dažādiem cilvēkiem ir dažādas izpratnes par piedošanu. Piedošana nenozīmē, ka mums jāklūst labākajiem draugiem, bet tā nozīmē izdarīt vai notikušā nepieminēšanu ar ļauniem vārdiem vai domām. Atteikšanās piedot var iznīcināt pašu cilvēku vai atturēt no dziedināšanas saņemšanas. Dažkārt piedošana nozīmē daudz lūgšanas ar patiesu vēlēšanos sevi pārvarēt un piedot cilvēkiem, pat ja viņi to nevēlas vai nepieņem.

Piedot sev pašam. „Es nevaru sev piedot, kā es toreiz...” Tie ir tik daudzkārt dzirdēti vārdi. Piedot sev nozīmē pieņemt Dieva žēlastību savā dzīvē. Grēkojot cilvēks nesāpina sevi vairāk nekā sāpina Dievu, nevienam mēs nenodarām pāri vairāk kā apvainojam Dievu. Tas ir ticības darbs. Jēzus attieksme pret grēcinieku: „Ej un negrēko vairs.” (Jāņa 8:11) Jēzus teica, ka grēks ir piedots, bet aicināja to vairs neturpināt darīt. Šāds piemērs mudina cilvēku uzticībā Dieva apsoltajumiem pieņemt tādu pašu attieksmi pret sevi un citiem. Saki sev: es sev piedodu!

Labās ziņas: ir laiks pieņemt Dieva piedošanu, ir laiks pieņemt Dieva žēlastību, ir laiks ļaut Dievam sevi dziedināt.

PERSONĪBA: EDGARS ZAIKOVSKIS

3 lietas, ko gribētu pajautāt Dievam?

Jautājumu ir vairāk nekā vajadzētu, bet, ja man būtu iespēja, pajautātu:

- 1) Cik man uz galvas matu?
- 2) Kāpēc nolēmi mani radīt?
- 3) Pastāsti kādus interesantus atgadījumus uz šīs planētas.

Ko dari draudzē?

Draudzē daru daudz ko – esmu saistīts gan ar fiziskiem, gan garīgiem pienākumiem. Esmu kā dievkalpojumu atklājējs, gan kā kārtībnieks, reizēm piektdienas vakaros kalpoju ar nelielām uzrunām. Pārsvārā dziedu un spēlēju gan savā, gan citās draudzēs. Kā Dievs aicina, tā arī kalpoju, cik varu.

Tava mīļākā rakstu vieta Bībelē?

Un visu, ko jūs ticībā lūgsit, to jūs dabūsit. Mt. 21:22.

Kā iepazīni Dievu?

Jāsaka, ka Dievu es iepazīstu no jauna katru dienu ik uz soļa. Esmu jau piedzimis kristīgā ģimenē un kopš bērna kājas esmu gājis uz savu draudzi Slokā. Būdam bērns, ļoti bieži necietu iet uz draudzi, it īpaši vasaras laikā, kad visi mani draugi skraidīja pa pagalmu, dzenājot bumbu, bet Edgaram atkal jāiet uz baznīcu. Ļoti bieži gaidīju, kad beidzot norietēs saulīte. Taču, laikam ejot, pieaugu prātā un gudrībā, un sapratu, ka nespēju iedomāties savu dzīvi bez tāda Drauga, kas mani pasargātu un atturētu no daudzām lietām. Visspilgtāk man palicis atmiņā, kā apmēram 4 gadu vecumā gandrīz izlecu pa 3. stāva logu, pamatīgi pārbiedējot mammu un māsu. To pārdomājot, es saprotu, kā man ir paveicies, ka man ir Jēzus.

Tavas attiecības ar sportu?

Attiecības ar sportu man ir pašas labākās, patīk nodarboties ar visiem sporta veidiem, pats spēlēju rokasbumbu jau 8 gadus.

Ko dari, kad ārā līst lietus?

Spēlēju ģitāru, lasu un dziedu, vai arī skatos pa logu un

skaitu lietus lāses.

Vērtīgākā dāvana, kādu esi saņēmis?

Tādas vērtīgākās nemaz nav, jo visas ir vērtīgas. Daudzas dāvanas parasti vienkārši ir ar kaut ko saistītas.

Uz kuriem gribētu aizbraukt?

Aizbraukt nē, bet aizlidot gan uz Mēnesi.

Kas Tev liekas svarīgākais laikā, kad Kristus atnākšana ir tuvu?

Tā kā mēs zinām, ka tā diena nav aiz kalniem, tad, man liekas, ir jāsagatavo sevi un sirdi sagaidīt, un pacensties, lai šajā dienā blakus var stāvēt kāds, kuram es esmu palīdzējis atrast Dievu. Neizniekosim šo pēdējo laiku, dalīsimies priekā ar visiem, nepaturēsim to sev!

Sagatavoja Mārīte Lipska,
adventistu Latvijas draudžu savienības
bērnu nodaļas vadītāja.

Mīlie bērni, apņēmīgs sveiciens Jaunajā gadā!

Krā: Kāpēc Tu saki: “apņēmīgs” sveiciens ? Kas tas tāds par sveicienu?

Krū: Mīļo māšuk, sākoties šim gadam, es citu neko nedaru, kā tikai apņemos un apņemos.

Krā: Ko tad tu tādu apņemies?

Krū: Nu, piemēram, agri celties no rītiem un kārtīgi izvingroties, labi uzvesties vārņēnu sapulcēs, nedusmoties uz tevi, kad tu neļauj man norakstīt mājas darbus... visu jau nemaz nevar uzskaitīt!

Krā: Kā tu domā, tev izdosies to visu arī izpildīt?

Krū: Nu, pagaidām izdodas.

Krā: Varbūt tāpēc, brālīt, ka skolā tagad brīvlaiks, un mājas darbu, ko norakstīt, nav.

Krū: Nē, māsiņ, tas ir tāpēc, ka es esmu tāds, kam viss izdodas!

Krā: Bet vai tu nevarētu pie viena arī apņemties nebūt tik lielīgs?

Krū: Protams, varu! Un vispār es varu būt pats nelielīgākais un pazemīgākais vārņēns šajā piekrastē!

Krā: Nu redzi, atkal tu sāc.

Krū: Labi, labi, labošos! Redzēsi, man izdosies! Bet vēl, māsiņ, es esmu apņēmis turpmāk būt ļoti laimīgs!!!

Krā: Kā tad tu to varēsi dabūt gatavu?

Krū: Pavisam vienkārši! Katru rītu pamodies es sasveicināšos ar Debesu Tēvu un visu dienu pavadīšu ar VIŅU kopā. Ja VIŅŠ varēja radīt kaut ko tik brīnišķīgu kā mani, tad VIŅŠ pats ir vēl brīnišķīgāks!

Atceries, kad vienu rītu koki bija apsniguši tik skaisti un zilajās debesīs peldēja baltie ziemas mākoņi, tad es apņemos, ka, katru skaistumu redzot, vienmēr pateikšos DIEVAM, jo Viņš to visu ir radījis tieši man!

Krā: Un man?

Krū: Nezinu par tevi, bet man noteikti! Un tas, ko VIŅŠ rada, vienmēr ir ļoti skaists.

Mamma: Mīļie vārņēni, DIEVS to ir radījis visiem, kuri šo

skaistumu spējīgi ieraudzīt.

Krū: Nu gan tu pateici, kam jau acis, tas arī ierauga!

Mamma: Ne visas lietas ar acīm vien saredzamas. Ir lietas, kuras var saredzēt vienīgi ar sirdi.

Krū: Nezinu tā īsti, māmiņ, ko tas nozīmē, bet, šķiet, tas ir tieši tas, par ko tik ļoti mīlu savu Debesu Tēvu! VIŅŠ rada tās sirsnīgās lietas. Piemēram, tā sniegpārslīņa, kura tikko uzkrīta tev, māšuk, uz knābīša. Kad redzu, cik tā skaista, esmu pilnīgi laimīgs!

Krā: Nu jā, tas jau ir tieši tas, ko tu apņemies – būt laimīgs! Taisni neticami, citreiz tam pietiek ar vienu sniegpārslīņu.

Krū: Jā, un ja vēl zini, kurš tev to sūtījis!

Krā: Bet arī pagājušā gadā tev, brālīt, bija tik daudz labu nodomu!

Krū: Jā, bija gan. Tikai nez kādēļ tos izpildīt man izdevās vien kādas pāris nedēļas, un tad viss atkal bija pa vecam. Nezin, kāpēc tā?

Mamma: Bērni, varbūt arī jums, sākoties gadam, ir kādas jaunas apņemšanās, plāni un labi nodomi? Piemēram, labāk mācīties vai varbūt nestrīdēties ar māsu, vai brāli, vairāk klausīt mammu un tēti, biežāk samīļot vecmāmiņu un vectētiņu? Varbūt arī jums ir gadījies kā vārņēnam Krū, ka būt labam un paklausīgam neizdodas diez cik ilgi?

Gribat, atklāšu noslēpumu, kā to visu piepildīt?

Krū: Es jau nu ļoti gribu!

Mamma: Vajag izpildīt tikai to vienu apņemšanos, kuru tu, Krū, pats izteici, šim gadam sākoties, un tad visas pārējās tev izdosies pavisam viegli.

Krū: Tiešām? Stāsti, māmiņ, ātrāk! Kas man jādara?

Mamma: Tas ir pavisam vienkārši. Tev viss izdosies, ja katru dienu tiešām būsi kopā ar Debesu Tēvu. Viss, ko apņemies, piepildīsies, ja to darīsi kopā ar savu pašu labāko Draugu JĒZU. Izdosies uz desmit!

Arī jums, mīlie bērni.

Pamēģiniet!

Stāstiņš

Džeimss steigdzās uz skolas izeju un izskrēja uz ielas. Viņa seju patīkami atvēsināja aukstais ziemas gaiss. Ziema bija zēna mīļākais gadalaiks. Tad varēja darīt tik daudz interesantu lietu! Zemi klāja svaiga sniega kārtā. Laiks bija vienkārši lielisks, lai pikotos ar draugiem. Džeimsa mātei vēl divas stundas vajadzēja strādāt, tāpēc zēns bija nodomājis doties mājup kopā ar saviem diviem draugiem – Džošu un Bobiju.

Džeims dzīvoja nelielā pilsētiņā, un skola atradās tikai apmēram 800 m attālumā no viņu mājām. Taču šajā nelielajā ceļa gabalā bija tik daudz interesanta, ko redzēt un darīt. Tagad Džeimss stāvēja zem vecā ozola un gaidīja savus draugus. „Sveiks, Džeims!” sauca draugi. Džošs un Bobijs jau veidoja sniega pikas. Džeimss ātri noslēpās aiz koka stumbra un paņēma rokās sniegu. Drīz sākās varena jautrība. „Iesim šodien gar parku,” izvairīdamies no pikām, sauca Džošs. Viņš jau bija gatavs doties turp kaut vai tulīt. „Jā, dīķis ir pamatīgi aizsalis. Es varu to pārslidot ātrāk par jums abiem,” Bobijs lielījās, kad zēni, paņēmuši somas, devās mājup.

„Zēni,” Džeimss sacīja, „mana māmiņa sacīja, ka ledus tikai izskatās drošs, tomēr dažreiz šis iespajds var būt mānīgs. Māmiņa teica, lai es uz turieni neeju.” „Nāc Džeims,” Džošs sacīja. „Mēs tikai noiesim tam garām, bet uz ledus nekāpsim.”

Džeimss svārstījās. Viņš atcerējās māmiņas vārdus un vēlējās viņai paklausīt. Taču no paskatīšanās vien nekas slikts notikt nevar, Džeimss nodomāja. „Labi!” Džeimss piekrita un sāka skriet.

Kad zēni sasniedza dīķi, viņi ieraudzīja iespaidīgu skatu. Ledus vakara saulē krāšņi mirdzēja. Bija tik kārdinoši ņemt slidas un laisties pa gludo ledus virsmu. Daži bērni jau bija uzvilkuši slidas un gatavi doties uz ledus.

Džeimss, Džošs un Bobijs skatījās. Viņi tik ļoti vēlējās pievienoties pārējiem bērniem, taču zināja, ka jāievēro Džeimsa mātes brīdinājums. Draugi varēja izvēlēties – paklausīt Džeimsa mātei, vai arī ņemt slidas un tūlīt doties uz ledus. Pēkšņi kāds iekliedzās:

„Ledus lūst! Nost no ledus!” Tūlīt viens no zēniem ielūza un iekrita ledainajā ūdenī.

“Palīgā! Palīgā!” atskanēja saucieni. Visi vēlējās zēnam palīdzēt, taču ledus bija pārāk plāns, lai glābēji varētu viņam tuvojties. Pēc dažām minūtēm palīgā atsteidzās ugunsdzēsēji ar garām kāpnēm. Zēns tika izglābts. Džeimss, Džošs un Bobijs nolieca galvas lūgšanā Dievam.

Džeimss pateicās Dievam par savu gudro un mīlošo māmiņu un par ugunsdzēsējiem, kuri izglāba nelaimē nonākušo zēnu. Džeimss domāja par Jēzu. Viņš pateicās Dievam, ka Jēzus bija līdzās un palīdzēja izdarīt pareizu izvēli.

Mīlais draugs, arī Tev šajā jaunajā gadā nāksies daudzreiz izvēlēties. Atceries, ka Jēzus ir apsolījis būt tev līdzās. Viņš tev grib palīdzēt. Lai tev izdodas šajā gadā ar Viņu vēl ciešāk sadraudzēties!

Uzdevums

Dievs ir devis Bībelē brīnišķīgus apsolījumus. Izlasi 23. Psalmu un atrodi starp burtiem vārdus, kas ir izcelti. Tu vari meklēt uz leju, pa labi un pa diagonāli. Lai tev veicas!

“Tas **KUNGS** ir mans **GANS**, man netrūks nenieka. Viņš man liek ganīties zālainās ganībās. Viņš mani **VADA** pie skaidra ūdens. Viņš **ATSPIRDZINA** manu dvēseli un ved mani pa taisnības ceļiem Sava Vārda dēļ. Jebšu es arī staigāju tumšā **IELEJĀ**, taču ļaunuma **NEBĪSTOS**, jo Tu esi pie manis, Tava gana vēzda un Tavs gana **ZIZLIS** mani **IEPRIECINA**. Tu klāj man galdu, maniem ienaidniekiem redzot, Tu **SVAIDI** ar eļļu manu **GALVU**, mans kauss ir piepildīts pilns līdz malai. Tiešām, **LABUMS** un **ŽĒLASTĪBA** mani pavadīs visu manu mūžu, un es palikšu Tā Kunga namā **VIENMĒR**.”

V	Ž	Ē	P	U	G	L	A	B	U	S	S
A	K	Ž	Ē	L	A	S	T	Ī	B	A	V
D	U	A	T	P	S	V	U	N	E	B	I
J	N	E	B	Ī	S	T	O	S	T	N	E
S	G	U	B	I	V	A	D	K	I	P	N
Z	S	T	I	E	P	U	F	Z	T	R	M
I	A	V	R	S	R	G	D	V	Z	L	Ē
G	S	G	A	I	D	R	A	U	P	E	R
L	A	V	G	I	I	E	L	E	J	Ā	S
G	A	N	T	P	D	U	V	I	N	I	F
A	T	B	S	O	N	I	P	J	L	I	E
L	M	T	U	H	J	N	T	Z	I	Z	V
V	A	L	O	M	I	C	I	E	R	O	A
U	S	M	I	V	S	Z	I	E	P	R	D
I	E	P	R	I	E	C	I	N	A	N	A
E	I	L	A	B	U	V	S	V	A	I	D

Vēstulīte

Sveiki, Vārņēni!

Mani sauc Anete, un es vēlējos padalīties, kā ansamblim „Cerība” un Rīgas 5. draudzes bērniem gāja otrajos Ziemassvētkos Līvānu Labdarības pasākumā.

Man šis pasākums ļoti patika, jo mūsdienās tādus daudzus vairs nerīko. Sanākuši bija tik daudz bērnu, ka mazākie pat sēdēja uz grīdas.

Sākumā ansamblis „Cerība” dziedāja dažas ļoti jaukas Ziemassvētku dziesmas. Māris stāstīja bērniem par JĒZUS bērniņa piedzimšanu un par to, ka tieši tāpēc pasaule svin šos mīlestības svētkus. Pēc tam piparkūku sirsnīņa ar trim maziem zaķēniem vadīja jaukas rotaļas. Piparkūku sirsnīņa aicināja visus bērnus sastāties vilcieniņā un doties ceļā, lai kopā sagaidītu svētkus.

Vilcieniņš apceļoja vairākas zemes – Mīklu zemi, Sildīšanās, Pikošanās, Rotaļu, Piparkūku cepšanas zemi un Dāvanu zemi.

Pasākuma noslēgumā ieradās Ziemassvētku vecītis, bērni skaitīja dzejolišus un dabūja „garšīgus” dāvanas.

Lūk, tāds bija „Cerības” un Rīgas 5. draudzes bērnu piedzīvojums Līvānos.

Misijas Dienas

Šī būs ceturrtā reize, kad Latvijā janvārī notiks Misijas Dienas, kurās uz trīs dienu konferenci kopā pulcēsies esošie un topošie misionāri. Tā būs iespēja mācīties, gūt iedrošinājumu un vīziju par misiju pasaulē.

Misijas dienās dalībnieki uzzinās, ko Dievs dara visā pasaulē tautu un nāciju labā un kā ikviens var kļūt par lielā misijas uzdevuma dalībnieku. Kā savā blogā <http://misijasdienas.blogspot.com/> raksta projekta vadītāja Andra Konovaļčika – „Mēs nākam no dažādām konfesijām, ar dažādu pieredzi un sirds piedzīvojumiem ar Dievu, bet mums visiem ir viens uzdevums, viena lielā pavēle – iet un darīt par mācekļiem visas tautas. Jēzus teica: JŪS ESAT pasaules gaismā un zemes sāls. Kā būt par pasaules gaismu un zemes sāli?” Misijas dienu virstēma ir „VOS ESTIS Mt. 5:13,14” (No latīņu valodas Vos Estis – Jūs Esat)

Misijas Dienas ir starpkonfesionāla konference, kas tiek rīkota ar mērķi informēt par tendencēm pasaules misijā, apmācīt, kā spert pirmos soļus misijas darbā, un iedrošināt tos, kas jūt Dieva aicinājumu piedalīties šajā darbā. Pasākuma organizatori saka, ka viņi vēlas stimulēt individuālu interesi un dalību Dieva darbā, lai uzrunātu cilvēkus katrā dzīves sfērā, vai tā būtu darba vieta, pilsēta, ģimene, tuvākā apkārtnē, tauta vai citas nācijas.

Misijas dienu vēsture

Pirmās Misijas Dienas norisinājās Pestīšanas Armijas telpās Rīgā 2005. gada janvārī. Tā bija pirmā reize, kad daudzi misijas darba un konfesiju vadītāji kopā strādāja, lai runātu par

pasaules misiju. Izveidojās vairākas nozīmīgas Misijas Dienu iezīmes, kas arī šodien nav zaudējušas savu nozīmi. Vēl joprojām pasākumos ir iedvesmojoši runātāji, spēcīgas liecības, izjusta pielūgsmē un slavēšana, laiks lūgšanai par to, ko Dievs dara visā pasaulē, kā arī īpašas interešu darba grupas. Pasākumu galveno runātāju skaitā ir bijuši Larry and Elsie Dannhauer (Jaunatne ar Misiju), Johan Candelin (*Friends to the Martyred Church*) un Don Richardson, grāmatas „Miera Bērns” autors.

Misijas festivāls

Misijas Dienu laikā notiks Misijas Festivāls – tie ir misijas svētki ar liecībām, slavēšanu un piecu pazīstamu Latvijas slavēšanas grupu piedalīšanos. Savu dalību apstiprinājušas šādas grupas: *JORSPEIS*, *Man-hu*, *XENOS*, *Morning Star Band*, *Lība Ēce & draugi*, kā arī *MC Blessed & The Realblaze*.

Pasākuma programmā būs gan liecības, gan kopīga slavēšana, gan pa kādam savdabīgam priekšnesumam.

Viesrunātājs

Džefs Fontēns ir vadījis „Jaunatne ar Misiju” Eiropas nodaļu kopš 1990. gada, kad sabruka komunistiskā iekārta Eiropā. Viņš ir daudz darījis, lai veicinātu misijas darbu un evaņģelizāciju. Dzimis Jaunzēlandē, strādājis tur par žurnālistu, vēlāk apprecējies ar holandieti, viņš 30 gadus dzīvo Nīderlandē.

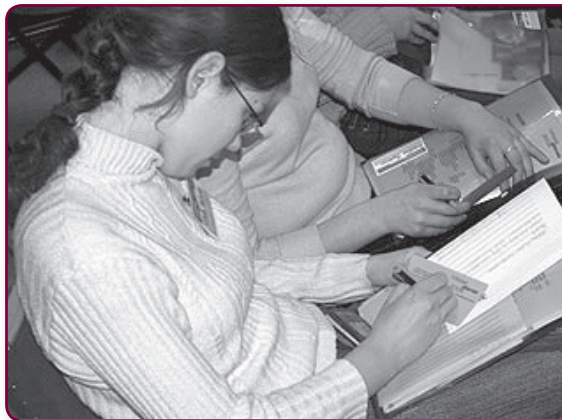
Kas, kur, kad un kā?

Misijas dienas 2009 notiks no 29. līdz 31. janvārim draudzes „Pestīšanas Tempļis” telpās, Lāčplēša ielā 117, Rīgā. Konference notiks latviešu valodā ar sinhrono tulkojumu krievu valodā. Mazās grupas – latviešu un krievu valodā. Misijas dienas organizē nodibinājums „Partneri” sadarbībā ar vairākām Latvijā pārstāvētām misijas organizācijām – Agape Latvija, Jaunatne ar Misiju,

Kristīgo Studentu Brālību, Greater Europe Mission, Latvijas Evaņģēlisko Aliansi un Baznīcām.

Informāciju apkopoja Aidis Tomsons

Misijas dienas 2008. gadā.

SĪKĀKA INFORMĀCIJA:

Internetā:

www.misijasdienas.blogspot.com.

Pieteikšanās – 67284487 vai partneri@partneri.lv Pieteikšanās līdz 23. janvārim (lūdzam informēt, vai nepieciešamas naktsmājas).

Dalības maksa – 15 Ls (iekļautas 4 ēdienreizes, kafijas pauzes un izdales materiāli)

Citu konfesiju ziņas

Baznīca un politika

Lietuvas iedzīvotāju vairākums nevēlas baznīcas aktīvu piedalīšanos politikā, liecina publicēti aptaujas rezultāti.

Uz jautājumu, vai baznīcai būtu jāpiedalās likumu izstrādes procesā, noliedzoši atbildēja 73,9 procenti aptaujāto, pozitīvu atbildi deva 18,3 procenti, bet 7,8 procentiem nebija noteikta viedokļa. 79,4 procenti

respondentu uzskatīja, ka garīdzniekiem nevajadzētu veidot iedzīvotāju uzskatus par politiku un politiķiem, bet garīdznieku dalību šajā procesā atbalstīja 12,5 procenti. Saskaņā ar aptaujas datiem, 79 procenti Lietuvas iedzīvotāju atzīst sevi par Romas katoļiem, tai skaitā 56 procenti uzskata sevi par praktizējošiem ticīgajiem, un 22 procenti - par nepraktizējošiem. Desmitā daļa iedzīvotāju uzskata sevi par ateistiem.

Ziemassvētki baznīcēniem

Šajos Ziemassvētkos ažiotažu Vācijā izraisīja dažu prominentu politiķu ierosinājums, ka Ziemassvētku dievkalpojumos vajadzētu ļaut piedalīties tikai tiem iedzīvotājiem,

kas ir samaksājuši baznīcas nodokli.

Tradicionālo Ziemassvētku dievkalpojumu lielās popularitātes dēļ daudziem ticīgajiem, kas regulāri apmeklē dievkalpojumus, svētvakarā neatrodas brīvas vietas dievnamu solos, tā sacīja viens no vadošajiem kristīgo demokrātu politiķiem Bādenē-Virtenbergā Tomass Folks. Lai šo problēmu risinātu, baznīca varētu noteikt ierobežojumus, uzskata Folks.

“Es atbalstu ideju, ka dievkalpojumus 24.decembrī jāļauj apmeklēt tikai tiem cilvēkiem, kas maksā baznīcas nodokļus,” populārajam tabloīdam “Bild” sacīja politiķis no pārsvarā katoliskajiem Vācijas dienvidiem.

Par to, ka draudzes locekļiem pašiem dievnamā svētku vakarā neatrodas brīvas vietas, satraukts ir arī Berlīnes brīvo demokrātu politiķis Mārtins Lindners, nākot klajā ar ierosinājumu, ka draudzes locekļiem vajadzētu piešķirt biļetes, kas viņiem nodrošinātu labākās vietas svētku dievkalpojumā.

Tomēr šie ierosinājumi izpelnījušies asu kritiku. “Ideja, ka tikai draudzes locekļiem vajadzētu tikt pie vietām dievnamos Ziemassvētku vakarā, ir absurda,” laikrakstam “Hannoversche Allgemeine Zeitung” sacīja Vācijas Evaņģēliskās protestantu baznīcas vadītājs Volfgangs Hubers.

Vācijas baznīcas lielāko daļu finansējuma saņem no nodokļu dienesta ieņēmumiem. Vācieši, kas baznīcu pametuši, no šī nodokļa maksāšanas tiek atbrīvoti.

Pāvests apmeklēs Svēto zemi

Pāvests Benedikts XVI nākamgad varētu apmeklēt Izraēlu un palestīniešu teritorijas, pavēstījis Vatikāna pārstāvis.

“Diplomātiskā līmenī nodibināti kontakti, lai izpētītu iespējas šo vizīti īstenot nākamajā gadā,” sacīja Svētā krēsla pārstāvis.

Vizīte, kas, pēc Vatikāna avotu teiktā, visticamāk, notiks 2009. gada pavasarī, būs pirmais Benedikta Svētās zemes apmeklējums kopš viņa ievēlēšanas pāvesta amatā 2005. gadā. Jaunāko laiku vēsturē Svēto zemi apmeklējuši divi Benedikta priekšteči – Jānis Pāvils II un Pāvils VI.

Izskanējušas cerības, ka Izraēlas apmeklējums varētu mazināt spriedzi Vatikāna un ebreju attiecībās, kuru izraisījusi Svētā krēsla vēlme iecelt svēto kārtā Otrā pasaules kara laika pāvestu Piju XII, kuru daudzas ebreju organizācijas apsūdz holokausta ignorēšanā. Piemēram, viens no Itālijas ebreju kopienas līderiem paziņojis, ka Pija pasludināšana par svēto, pirms pilnībā atvērti Vatikāna arhīvi par Otrā pasaules kara periodu, uzplēšot “grūti dziedināmu brūci” katoļu un jūdaiistu attiecībās.

Ebreju un Katoļu baznīcas attiecības papildus saspīlējis šogad pieņemtais Vatikāna lēmums atļaut Lielās piektdienas dievkalpojumos izmantot tradicionālu lūgšanu, kura tiek uzskatīta par aicinājumu ebrejiem pāriet kristietībā.

Bušs par Bībeli

ASV prezidents Džordžs Bušs intervijā atzinis, ka Bībele “iespējams nav” uztverama burtiski, piebilstot, ka ticība tam, ka pasauli radījis Dievs, esot savienojama ar evolūcijas teoriju.

“Manuprāt, jūs varat pieņemt abas,” intervijā televīzijas kanālam ABC sacīja Bušs.

“Jūs mani šajā jautājumā spiežat iziet ārpus manas jomas. Es esmu tikai vienkāršs prezidents,” piebilda līdzšinējais Baltā nama saimnieks, kuram 20.janvārī nākas atslēgas nodot savam jaunievlētajam pēctecim Barakam Obamam.

“Evolūcija ir interesanta tēma. Es sliecos uzskatīt, ka evolūcija pilnībā neizskaidro dzīvības noslēpumu,” tomēr turpināja Bušs. “Es domāju, ka Zemi radīja Dievs, radīja pasauli. Manuprāt, pasaules rašanās ir tik noslēpumaina, ka tai nepieciešams kaut kas tik liels kā Visuvarenais, un nedomāju, ka tas nav savienojams ar zinātniskiem pierādījumiem par evolūcijas pastāvēšanu.”

Uz jautājumu, vai Bībelē teiktais uzskatāms par burtisku patiesību, Bušs atbildēja: “Iespējams, nē. Nē, es neesmu burtiska lasījuma piekritējs, taču uzskatu, ka mēs daudz ko no tās varam uzzināt.”

“Svarīgākā mācība ir tā, ka Dievs sūtīja savu Dēlu,” uzsvēra prezidents.

Bērnu iesūtītie zīmējumi konkursam "Paldies, Tev Dievs!"

Raimonds, Limbažu raj.
Pateicas, ka var iet uz
baznīcu.

Tabita Ozoliņa, 9 g., Limbažu raj.
Pateicas, ka katru sestdienu var iet
uz draudzi.

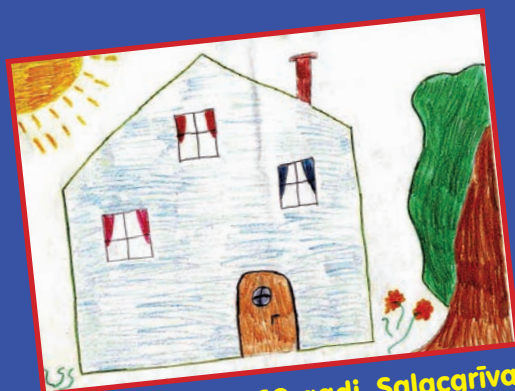
Beāte Rause, 9 gadi, Cēsis.

Līga Ozoliņa, 9 gadi, Limbažu raj.
Pateicas par baznīcu.

Elīza Krista Rause, 15 g., Cēsis.
Pateicas Dievam par pasauli un
par to, ka esmu šajā pasaulē.

Sindija Puriņa, 10 gadi, Salacgrīva
Pateicas par sakopto dzīvesvietu.

Tabita Emīlija Rause, 7 g., Cēsis.
Pateicas par saviem kucēniem.

Mārtiņš Pāvils Lipskis,
6 g., Rīga.
Pateicas par savu
vienīgo un mīlāko
mādzīvnieku.

Sianda Rosa, 7 gadi, Cēsis.
Pateicas par savu jauno
ģimeni.

Laura, 11 gadi, Limbažu raj.
Pateicas par krāšņo dabu.

Zīmējumu konkursa rezultāti:

Raušu ģimenei balvā 2 bērnu Bībeles
un 2 lielās Bībeles.

Ozoliņu ģimenei – 2 bērnu, 1 lielā Bībele.

Sieriņu ģimenei – 2 bērnu, 1 lielā Bībele.

Sindijai Puriņai – bērnu Bībele.

Mārtiņam Pāvilam Lipskim – bērnu Bībele.

Paldies arī Nikolajam Gluhanukam, Annijai Daugulei, Eduardam Sieriņam – arī jums balviņas.

Balvas varēs saņemt Baznīcas ielā 12a pie dežurantes no 21. janvāra līdz 1. februārim.
Paldies visiem, kas piedalījās!